

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 1
- ★ Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 12
- ★ Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan 33
- ★ Neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan 60
- ★ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 74

Hinta: 22 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/53/EY,**annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,****viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Viljelykasvien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/457/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Maataloudessa käytettävien siementen ja kasvien tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Neuvosto on sen vuoksi antanut direktiivin juurikkaiden siementen (2002/54/EY) ⁽⁴⁾, direktiivin rehukasvien siementen (66/401/ETY) ⁽⁵⁾, direktiivin viljakasvien siementen (66/402/ETY) ⁽⁶⁾, direktiivin siemenperunoiden (2002/56/EY) ⁽⁷⁾ sekä direktiivin öljy- ja kuitukasvien siementen (2002/57/EY) ⁽⁸⁾ pitämisestä kaupan.
- (4) On tarpeen laatia yleinen lajikeluettelo. Tämä luettelo voidaan laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella.
- (5) Sen vuoksi jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava yksi tai useampia kansallisia luetteloita niistä lajikkeista, jotka hyväksytään varmennettaviksi ja pidettäväksi kaupan niiden alueella.
- (6) Luettelot on laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä ja jotta ne olisivat viljely- ja käyttöarvoltaan tyydyttäviä.
- (7) Tietty lajikkeiden kansallista hyväksymistä koskevat säännökset olisi mukautettava voimassa oleviin kansainvälisiin sääntöihin.
- (8) Lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tutkimuksia varten on vahvistettava huomattava määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä.
- (9) Lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisistä ja niille annettujen hyväksymisten peruuttamisesta.
- (10) On suotavaa laatia lajikenimien sopivuutta ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.
- (11) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia siemeniä ja kasveja olisi voitava pitää vapaasti kaupan yhteisössä, kun niitä koskevat tiedot on julkaistu yhteisessä luettelossa.
- (12) Jäsenvaltiolle olisi kuitenkin annettava oikeus erityisessä menettelyssä esittää mahdollisia huomautuksia lajikkeesta.
- (13) Komission olisi varmistettava viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon hyväksytyjen lajikkeiden julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* olevassa C-sarjassa.
- (14) Olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽²⁾ EYVL 225, 12.10.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/76/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).⁽³⁾ Ks. liitteessä I oleva A osa.⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 12.⁽⁵⁾ EYVL 125, 1.17.1966, s. 2298/66, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/64/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 60).⁽⁶⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2304/66, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/64/EY.⁽⁷⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 60.⁽⁸⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 74.

- (15) Yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto on todistettavasti tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.
- (16) Tieteellinen ja tekninen kehitys on tehnyt nyttemmin mahdolliseksi käyttää jalostuksessa geneettistä muuntelua. Tämän vuoksi päätettäessä geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/220/ETY⁽¹⁾ tarkoitettulla tavalla geneettisesti muunnettujen lajikkeiden hyväksymisestä, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kaikki riskit, jotka liittyvät niiden tarkoitukselliseen vapauttamiseen ympäristöön. Lisäksi olisi luotava edellytykset, joiden mukaisesti nämä geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään.
- (17) Uuselintarvikkeiden ja uusien elintarvikeainesosien kaupan pitämistä säännellään yhteisön tasolla uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 258/97⁽²⁾. Sen vuoksi on asianmukaista, että jäsenvaltiot ottavat huomioon kaikki ruoasta aiheutuvat terveysriskit, kun ne päättävät lajikkeiden hyväksymisestä. Lisäksi olisi luotava edellytykset, joiden mukaisesti nämä lajikkeet hyväksytään.
- (18) Tieteen ja tekniikan kehitys huomioon ottaen olisi laadittava kemiallisesti käsiteltyjen lajikkeiden siementen ja lisäysaineiston hyväksymistä koskevat säännöt.
- (19) On ensiarvoisen tärkeää varmistaa, että kasvien geenivarat säilytetään. Tätä tarkoitusta varten olisi luotava edellytykset, jotka siementen ja kasvien kaupasta annetun lainsäädännön puitteissa mahdollistavat geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeiden säilyttämisen hyödyntämällä niitä alkuperäisillä kasvupaikoillaan (*in situ*).
- (20) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999, tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽³⁾ mukaisesti.
- (21) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava kansallisen lainsäädäntönsä osaksi liitteessä I olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee juurikas-, rehu- ja viljakasvi- ja perunalajikkeiden sekä öljy- ja kuitukasvilajikkeiden hyväksymistä sellaisten viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon, joiden

⁽¹⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktiivi on kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/18/EY (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

siemeniä tai kasveja voidaan pitää kaupan juurikkaiden siementen osalta direktiivin 2002/54/EY, rehu- ja viljakasvien siementen osalta direktiivin 66/401/ETY, viljakasvien siementen osalta direktiivin 66/42/ETY, siemenperunoiden osalta direktiivin 2002/56/EY sekä öljy- ja kuitukasvien siementen osalta direktiivin 2002/57/EY mukaisesti.

2. Yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto todistettavasti on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

2 artikla

Tässä direktiivissä "virallisilla toimenpiteillä" tarkoitetaan toimenpiteitä, joita toteuttavat

- jonkin valtion viranomaiset, tai
- jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, taikka
- valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ei tarvitse saada henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi ja pidettäväksi kaupan sen alueella. Jokaisen on voitava tutustua luetteloihin.

2. Ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) osalta 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vain siltä osin, että niihin kuuluvia siemeniä on pidettävä kaupan niiden nimillä.

Edellytyksistä, joiden mukaisesti 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös muihin ainesosalajikkeisiin, voidaan päättää noudattaen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Muiden viljakasvien kuin maissin osalta jäsenvaltiot voivat siihen asti soveltaa kyseisiä säännöksiä muihin ainesosalajikkeisiin alueellaan varmennettaviksi tarkoitettujen siementen osalta.

Ainesosalajikkeet on ilmoitettava sellaisenaan.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lajikkeen hyväksyminen yleiseen lajikeluetteloon tai toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa hyväksymistä kyseisen jäsenvaltion luetteloon. Tässä tapauksessa jäsenvaltio vapautetaan 7 artiklassa, 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 2—5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen. Lajikkeella on oltava tyydyttävä viljely- ja käyttöarvo.

2. Vieljely- ja käyttöarvon tutkiminen ei ole tarpeen

a) heinäkasvilajikkeiden hyväksymiseksi, jos lajikkeen siemeniä ei jalostajan ilmoituksen mukaan ole tarkoitettu käytettäväksi rehukasveina;

b) sellaisten lajikkeiden hyväksymiseksi, joiden siemenet on tarkoitettu pidettäväksi kaupan jossakin toisessa jäsenvaltiossa, joka on hyväksynyt lajikkeet ottamalla huomioon niiden viljely- ja käyttöarvon;

c) ainoastaan 1 kohdan vaatimukset täyttävien hybridilajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) hyväksymistä varten.

3. Niiden lajikkeiden osalta, joihin sovelletaan 2 kohdan a alakohtaa, voidaan noudattaen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja, sikäli kuin se on oikeutettua yhteisössä siementen vapaan liikkuvuuden vuoksi päättää, että lajikkeet on asianmukaisessa tarkastuksessa osoitettava sopiviksi ilmoitettuun tarkoitukseen. Tällaisissa tapauksissa tarkastuksen edellytykset on vahvistettava.

4. Direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki asianmukaiset toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle haitallisten vaikutusten välttämiseksi.

5. Jos kasvilajikkeesta saatua ainesta kuitenkin aiotaan käyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 soveltamisalaan kuuluvana elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana, tällainen elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa ei saa:

— aiheuttaa vaaraa kuluttajalle,

— harhauttaa kuluttajaa,

— siinä määrin erota niistä elintarvikkeista ja elintarvikkeiden ainesosista, jotka niillä on tarkoitus korvata, että niiden tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajalle.

6. Kasvien geenivarojen suojelemiseksi 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitetystä hyväksymisperusteista, jos 20 artiklan 3 kohdan a ja b alakohtan osalta on vahvistettu erityisiä edellytyksiä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Lajike on erotettava, riippumatta siitä, onko lajikkeen syntymiseen johtanut alkuperäinen vaihtelu ollut keinotekoisia tai luonnollista, jos se voidaan yhden tai useamman tärkeän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa kaikista muista yhteisössä tunnetuista lajikkeista.

Ominaisuudet on voitava tunnistaa ja määritellä tarkasti.

Yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi katsotaan lajike, joka sildoin, kun sen hyväksymistä koskeva hakemus on jätetty asianmukaisesti arvioitavaksi:

— on joko viljelykasvilajien tai vihannesten yleisessä lajikeluettelossa,

— tai, jos sitä ei ole mainituissa luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksyntää kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja kaupan pitämistä tai toista maata koskevaa varmentamista varten,

paitsi jos edellä tarkoitettujen edellytykset eivät enää täyty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltiossa ennen kuin päätös arvioitavan lajikkeen hyväksymisestä on tehty.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla, kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson, pysyy määritelyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit, lukuun ottamatta harvinaisia muunnoksia, huomioon ottaen kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet ovat samankalaisia tai geneettisesti identtisiä kokonaisuuksia tätä varten huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

4. Lajikkeen viljely- ja käyttöarvo on tyydyttävä, jos se kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksytyihin muihin lajikkeisiin verrattuna merkitsee kaikilta ominaisuuksiltaan ainakin yhden määrätyn alueen tuotannolle tuntuvaan parannusta joko viljelyksessä, kasvustojen käyttötavoissa tai niistä peräisin olevien tuotteiden käytössä. Tiettyjen ominaisuuksien heikkoudet voidaan korvata muilla edullisilla ominaisuuksilla.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muista jäsenvaltioista lähtöisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyssä samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia. Erotettavuuden osoittamiseksi on viljelykokeissa oltava mukana ainakin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteisössä tunnetut vastaavat lajikkeet. Sovellettaessa 9 artiklaa, on oltava mukana muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita.

2. Noudattaen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

- a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta;
- b) kokeiden suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset;
- c) tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt viljely- tai käyttöarvon arvioimiseksi suoritettaville viljelykokeille; yksityiskohtaiset säännöt voivat koskea:
 - menettelyjä ja edellytyksiä, joiden mukaisesti kaikki tai useat jäsenvaltiot voivat sopia siitä, että viljelykokeisiin sisällytetään hallinnollisella yhteistyöllä sellaisia lajikkeita, joiden hyväksymistä koskeva hakemus on jätetty toisessa jäsenvaltiossa,
 - mukana olevien jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyön ehtoja,
 - viljelykokeiden tulosten vaikutuksia,
 - vaatimuksia tiedoista, jotka viljelykokeista on saatava viljely- ja käyttöarvon arvioimiseksi.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekkoisten lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

4. a) Jos on kyse 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettusta geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, on suoritettava direktiivissä 90/220/ETY säädettyä ympäristöriskien arviointia vastaava arviointi.

b) Menettelyt, joilla varmistetaan, että ympäristöriskien arviointi ja muut asiaan kuuluvat seikat vastaavat direktiivissä 90/220/ETY säädettyjä, vahvistetaan komission ehdotuksesta neuvoston asetuksessa, joka pohjautuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa olevaan asianmukaiseen oikeusperustaan. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan geneettisesti muunnettuja lajikkeita hyväksyä sisällytettäväksi kansalliseen luetteloon vasta sen jälkeen, kun ne on direktiivin 90/220/ETY mukaisesti hyväksytty kaupan pidettäväksi.

c) Direktiivin 90/220/ETY 11—18 artiklaa ei b alakohdassa tarkoitetun asetuksen voimaantulon jälkeen enää sovelleta geneettisesti muunnettuihin lajikkeisiin.

d) Ympäristöriskien arvioinnin toteutuksen tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. a) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti käytettäväksi tarkoitettu lajike hyväksytään ainoastaan, jos:

- elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa on jo hyväksytty asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla, tai
- asetuksessa (EY) N:o 258/97 tarkoitetut lupapäätökset tehdään noudattaen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

b) Edellä a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua tapauksessa on otettava huomioon 4 artiklan 5 kohdassa säädetyt perusteet ja asetuksessa (EY) N:o 258/97 säädetyt arviointiperiaatteet.

c) Tässä b alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyvät tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksytyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta. Kun usea henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien

julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomainen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisillä lajikkeilla on hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

3. Ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että lajikkeesta, joka ei selvästi ole erotettavissa:

— lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, taikka

— toisesta lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti ja joka kuitenkin ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön lajike

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta, tai lajikkeiden nimiä koskevat muut kyseisen jäsenvaltion säännökset estävät nimen käytön, tai kolmannen oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka tuotetaan suoraan "varmennettujen siementen ja lisäysaineiston" luokkaan kuuluvista siemenistä ja kasveista.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyt geneettisesti muunnetut lajikkeet osoitetaan selvästi sellaisiksi lajikeluetteloissa. Niiden on lisäksi varmistettava, että tällaisia lajikkeita kaupan pitävät henkilöt soittavat myyntiluetteloissaan selvästi, että lajike on geneettisesti muunnettu.

6. Lajikenimen sopivuuden osalta sovelletaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ 63 artiklaa.

Täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt lajikenimien sopivuuden osalta voidaan hyväksyä 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2506/95 (EYVL L 258, 28.10.1995, s. 3).

10 artikla

1. Kaikista lajikkeen hyväksymiseksi tehdyistä hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloön hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltiolle ja komissioille viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisesta uudesta hyväksytystä lajikkeesta lyhyt kuvaus sen käyttöä koskevista tärkeimmistä ominaisuuksista. Tätä säännöstä ei sovelleta niihin lajikkeisiin (sisäsiitoslinjat, hybridit), jotka on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi. Jäsenvaltiot tiedottavat pyynnöstä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja asiakirjat niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisina.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien sellaisten henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu etu. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan nojalla tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyjä lajikkeita on ylläpidettävä lajikkeiden ylläpitämistä koskevien hyväksytyjen menettelytapojen mukaisesti.

2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemienä tai lisäysaineistoa aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Lajikkeen hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun.

Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten antama hyväksyminen on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuotta siitä, kun ne on otettu Saksan liittotasavallan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluetteloon.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyn väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi, tai jos laji olisi säilytettävä kasvien geenivarojen suojelemiseksi ja edellyttäen, että lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat tai 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritetyt edellytykset. Lukuun ottamatta 20 artiklassa tarkoitettuja kasvien geenivaroja, uudistamista koskevat hakemukset on jätettävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättämistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvitetään kaikki lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen ilmenevät epäilyt lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Kun lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 artiklassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuutta koskevaa edellytystä ei ollut täytetty lajiketta hyväksyttäessä, hyväksyminen korvataan toisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan tämän direktiivin mukaisesti.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajiketta ei enää alkuperäisestä hyväksymispäivästä lukien katsota 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi.

3. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 9 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut hyväksyttävä lajiketta hyväksyttäessä, on nimeä mukautettava tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti sallia aiemman nimen käytön lisänimeä, Yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden mukaisesti aiempaa nimeä voidaan käyttää lisänimenä, voidaan vahvistaa noudattaen 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettelyä.

4. Edellä 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat säännöt voidaan vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen;

b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan;

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen;

a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta;

b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu väärää tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen ja lisäysoaineiston varmentamisen ja pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Lajikkeiden osalta, jotka luetellaan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17 artiklassa tarkoitettua viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltiossa sovellettava kaupan pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniä tai lisäysoainetta eivät koske lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 17 artiklassa tarkoitettua julkaisemisesta lähtien tämän direktiivin säännösten tai tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden siemeniin ei sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämisen osalta.

2. Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti, antaa lupa kieltää lajikkeen käyttö koko alueellaan tai sen osalla tai määrätä asianmukaiset edellytykset lajikkeen viljelylle ja, c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, edellytykset lajikkeen viljelystä saatavien tuotteiden käytölle,

a) jos on osoitettu, että kyseisen lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle; tai

b) jos lupaa hakeneessa jäsenvaltiossa 5 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti suoritettujen virallisten viljelykokeiden perusteella voidaan todeta, että lajikkeen koetulokset eivät missään jäsenvaltion alueen osassa vastaa kyseisen jäsenvaltion alueella hyväksytyyn vastaavan lajikkeen tuloksia tai, kun on yleisesti tiedossa, että lajike ei lajikeominaisuuksiensa tai tuleentumisajankohtansa vuoksi sovellu viljeltäväksi missään alueen osassa. Hakemus on jätettävä viimeistään hyväksyntää seuraavan kolmannen kalenterivuoden loppuun mennessä; taikka

c) jos on olemassa muita kuin edellä esitettyjä perusteltuja syitä tai sellaisia syitä joihin mahdollisesti on viitattu 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä, katsoa, että lajikkeesta aiheutuu vaara ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

17 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C-sarjassa otsikolla "Viljelykasvilajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiseksi, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 16 artiklan 2 kohdan tai 18 artiklan mukaisen luvan.

Tässä julkaisussa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaika sovelletaan 15 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus sekä tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaika ei sovelleta.

Julkaistussa ilmoituksessa on selkeästi osoitettava ne lajikkeet, joita on geneettisesti muunneltu.

18 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta tai aiheuttaa vaaran ympäristölle tai ihmisten terveydelle, voidaan tälle jäsenvaltiolle hakemuksesta 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupankoko alueillaan tai sen osalla. Jos on olemassa välitön vaara vahingollisten organismien leviämisestä tai välitön vaara uhkaa ihmisten terveyttä tai ympäristöä, asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen, ja kiello on voimassa siihen asti, kun asiasta on lopullisesti päätetty. Päätös tehdään kolmen kuukauden kuluessa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, tai jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kun lajikkeen alun perin hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi pitää edelleen lajikkeen hyväksymisen voimassa, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täytyvät ja jos ylläpito varmistetaan.

20 artikla

1. Jäljempänä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä kemiallisesti käsiteltyjen siementen kaupanpitoedellytysten kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Rajoittamatta maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämisestä, kuvauksesta, keräämisestä ja käytöstä 20 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/94⁽¹⁾ soveltamista vahvistetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityiset edellytykset maatiaskantojen ja -lajikkeiden, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, siementen alkuperäisellä paikalla tapahtuvassa suojellussa (*in situ*) sekä niiden kasvattamisen kaupan pitämisen kautta kasvien geenivarojen kestävässä käytössä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

a) maatiaskannat ja -lajikkeet on hyväksyttävä tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Virallisessa hyväksymismenettelyssä on otettava huomioon erityiset laatuominaisuudet ja -vaatimukset. Erityisesti on otettava huomioon epävirallisten kokeiden tulokset ja viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous sekä asianomaiselle jäsenvaltiolle annetun ilmoituksen mukaiset yksityiskohtaiset kuvaukset lajikkeista ja niiden nimitykset, ja mikäli näiden katsotaan riittävän, voidaan antaa vapaus virallisesta tarkastuksesta. Tällaisen maatiaskannan tai -lajikkeen hyväksymisen jälkeen siitä käytetään yleisessä lajikeluettelossa nimitystä "suojeltava lajike";

b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

21 artikla

Edellä 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä geenivarojen säilyttämisen alan kehityksen huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 28.6.1994, s. 1.

22 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä:

- a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla;
- b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulon päivämäärän välisenä aikana.

23 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Jollei 16 ja 18 artiklan säännöksistä muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten tervey-

den ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

25 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

26 artikla

1. Kumotaan direktiivi 70/457/ETY sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä I olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut direktiivit.

2. Viittauksia kumottuun direktiivin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

27 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

28 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

LIITE 1

A OSA

KUMOTTU DIREKTIVI JA SEN MUUTOKSET

(26 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi 70/457/ETY (EYVL L 225, 12.10.1970, s. 1)	
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 70/457/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 79/692/ETY (EYVL L 205, 13.8.1979, s. 1)	ainoastaan 3 artikla
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 80/1141/ETY (EYVL L 341, 16.12.1980, s. 27)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 86/155/ETY (EYVL L 118, 7.5.1986, s. 23)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 6 kohdassa direktiiviin 70/457/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 6 artikla

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA

(26 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
70/457/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (7 artikla)
73/438/ETY	1 päivä heinäkuuta 1974 (7 artikla)
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (6 artikla)
79/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (3 artiklan 9 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1982 (muut säännökset)
79/967/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982 (2 artikla)
80/1141/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980 (1 artikla)
86/155/ETY	1 päivä maaliskuuta 1986 (5 artikla)
88/380/ETY	1 päivä tammikuuta 1986 (6 artiklan 5 ja 6 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 23)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973; Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986; Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986. Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1989 koskien viljakasvien siementen pitämisestä kaupan *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa* L., *Triticum aestivum emend. Fiori ja Paol.*, *Triticum durum* Desf. ja *Zea mays* L. lajikkeiden osalta; rehukasvien siementen pitämisestä kaupan *Lolium multiflorum* Lam., *Lolium perenne* L. ja *Vicia sativa* L. -lajikkeiden osalta; muiden lajikkeiden osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽²⁾ Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995.

- Suomija Ruotsi saavat lykätä enintään 31 päivään joulukuuta 1995 asti direktiivin täytäntöön panemista alueellaan niiden omissa kansallisissa viljelykasvilajien ja vihanneslajien lajikeluetteloissa lueteltujen sellaisten lajikkeiden siementen kaupan pitämiseen niiden aluella, joita ei ole virallisesti hyväksytty kyseisten direktiivien säännösten mukaisesti. Näiden lajikkeiden siementä ei saa pitää kaupan muiden jäsenvaltioiden alueella kyseisenä aikana.
- Lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset eivät koske sellaisia viijelykasvi- ja vihanneslajien lajikkeita, jotka liittymisajan kohtana tai sen jälkeen on lueteltu sekä Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa että yhteisön luetteloissa.
- Ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitun määräajan kuluessa Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa esiintyvät lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty edellä mainittujen direktiivien säännösten mukaisesti, sisällytetään yhteisön viijelykasvi- ja vihanneslajien lajikeluetteluihin.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 70/457/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
22 artikla	1 artiklan 3 kohta
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 a kohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 4 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 5 kohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
12 a artiklan	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	17 artikla
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
20 a artikla	20 artikla
21 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
21 artiklan 3 kohta	22 artiklan 2 kohta
23 artikla	23 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
23 a artiklan	23 artiklan 1, 3 ja 4 kohta
24 artikla	24 artikla
24 a artikla	21 artikla
—	25 artikla ⁽¹⁾
—	26 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
—	LIITE I
—	LIITE II

(¹) 98/95/EY 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY 8 artiklan 2 kohta.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/54/EY,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/400/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Sokeri- ja rehujuurikkaiden, jäljempänä 'juurikkaat', tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Juurikkaiden viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä.
- (4) Yhteisössä saavutetaan juurikkaiden viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden ja tyyppien valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan. Sen vuoksi viljelykasvien yleisestä lajikeluettelosta säädetään neuvoston direktiivissä 2002/53/EY ⁽⁴⁾.
- (5) Yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin. Sisämarkkinoiden vahvistumisen myötä yhteisön järjestelmää olisi sovellettava siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten sekä siementen kaupan pitämiseen ilman jäsenval-

tioiden mahdollisuutta poiketa tästä yksipuolisesti tavalla, joka on omiaan estämään siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

- (6) Juurikkaiden siemeniä saa pääsääntöisesti pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi. Teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu jo olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan. Tietyssä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemeniä ja raakasiemeniä aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia jalostettuja siemeniä.
- (7) Yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.
- (8) Juurikkaiden siementen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä varsinkin polyploidiaa, yksi-ituisuutta, siementen rikkomista, puhtautta, itävyyttä ja kosteuspitoisuutta koskevista vaatimuksista.
- (9) Siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä. Sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat tiedot, joista ilmenee yhteisön varmentaminen.
- (10) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvien siementen pitämiseksi kaupan sekä sellaiset säännöt niiden kasvien geenivarojen säilyttämiselle, joiden avulla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeitten säilyminen kasvupaikoilla (*in situ*).
- (11) Poikkeusten on oltava sallittuja tietyissä olosuhteissa, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan määräysten soveltamista. Näitä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.
- (12) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽³⁾ Ks. liitteessä V oleva A osa.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 1.

- (13) Näimä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetty rajoitukset kaupan pitämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista.
- (14) On tarpeen tietyin edellytyksin varmentaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemienistä toisessa maassa: lisätyt siemenet ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisätyt siemenet.
- (15) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja juurikkaiden siemeniä saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille.
- (16) Jos eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemeniä, joihin sovelletaan vähemmän vaatimuksia, sekä sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.
- (17) Eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista lähtöisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön vertailukokeita, jotta "varmennettujen siementen" eri luokkiin kuuluville, siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus.
- (18) On suotavaa järjestää määräraaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää aiempaa parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.
- (19) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (20) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi liitteessä V olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan juurikkaiden siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin juurikkaiden siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Kaupan pitämisellä': siementen myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siementen kaikenlaisia luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

— siementen toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,

— siementen toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuun siemeneseen ei siirry palvelujen tarjoajalle.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen toimittamista tietyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siementen lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemeniin ja saatuu satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siementen toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siementen täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

- b) 'Juurikkailla': lajin *Beta vulgaris* L. sokeri- ja rehujuurikkaita,
- c) 'Perussiemennillä': siemeniä,
- i) jotka on tuotettu lajikkeen jalostajan vastuulla tiukkojen lajiketta koskevien ylläpitösääntöjen mukaisesti;
- ii) jotka on tarkoitettu luokkaan "varmennetut siemenet" kuuluvien siementen tuottamiseen;
- iii) jotka täyttävät, jollei 5 artiklan säännöksistä muuta johdu, liitteessä I perussiemennelle vahvistetut edellytykset; ja
- iv) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset on täytetty.

- d) 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemeniä;
 - ii) jotka on tarkoitettu juurikkaiden tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät, jollei 5 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, liitteessä I varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset; ja
 - iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät, tai
— joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät liitteessä I olevassa A osassa mainittujen edellytysten osalta.
- e) 'Yksi-ituisilla siemenillä': geneettisesti yksi-ituisia siemeniä.
- f) 'Tarkkuussiemeniä': tarkkuuskylvökoneisiin tarkoitettuja siemeniä, jotka liitteessä I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb ja cc alakohdan säännösten mukaisesti kasvattavat vain yhden ainoan idun.
- g) 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat,
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
 - ii) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, taikka
 - iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,
- sillä edellytyksellä, että ii) ja iii) alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ei saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.
- h) 'EY-pienpakkauksilla': pakkauksia, jotka sisältävät seuraavia varmennettuja siemeniä:
- i) yksi-ituiset siemenet tai tarkkuuskylvöön tarkoitettujen siemenet: enintään 100 000 sykeröä tai jyvää taikka nettopainoltaan enintään 2,5 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita;
 - ii) muut siemenet kuin yksi-ituiset siemenet tai tarkkuuskylvöön tarkoitettujen siemenet: enintään 10 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita.

2. Tämän direktiivin säännösten mukaiseen varmentamiseen hyväksyttävien lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Suoritettaessa 1 kohdan d alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua virallisesti valvottua tarkastusta on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) tarkastajat
 - i) ovat teknisesti päteviä;
 - ii) eivät saa tarkastuksista henkilökohtaista etua;
 - iii) ovat kyseisen jäsenvaltion siementen varmentamisesta vastaavan viranomaisen virallisesti valtuuttamia; valtuutuksen on oltava joko tarkastajien vala tai tarkastajien allekirjoittama kirjallinen sitoumus noudattaa virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä;
 - iv) suorittavat tarkastukset virallisen valvonnan alaisina ja virallisiin tarkastuksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti;

b) tarkastettava siemenkasvusto on kasvatettava siemenistä, jotka on hyväksytty virallisessa jälkitarkastuksessa, jonka tulokset ovat olleet hyväksyttävät;

c) virallisten tarkastajien on tarkastettava osa siemenkasvustoista. Itsepölytteisten kasvien osalta tarkastetaan 10 prosenttia ja ristipölytteisten kasvien osalta 20 prosenttia; jos on kyse lajeista, jolle jäsenvaltiot tekevät virallisen siemen-tarkastuksen laboratorioissa lajikkeen tunnistamiseksi tai lajikeaitouden määrittämiseksi morfologisilla, fysiologisilla tai tarvittaessa biokemiallisilla menetelmillä, tarkastetaan vastaavasti 5 ja 15 prosenttia;

d) siemenkasvustosta saaduista siemenistä on otettava näytteet virallista jälkitarkastusta varten sekä tarvittaessa lajikkeen tunnistamiseksi ja lajikeaitouden määrittämiseksi laboratorioissa tehtävää virallista siementarkastusta varten.

Jäsenvaltioiden on määritettävä, mitä seuraamuksia virallisesti valvottuja ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tarkastuksia koskevien sääntöjen rikkomiseen sovelletaan. Niiden säätämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia. Seuraamuksiin voi sisältyä ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen virallisen valtuutuksen peruuttaminen sellaisilta virallisesti valtuutetuilta tarkastajilta, joiden voidaan todeta tahallisesti tai huolimattomuuttaan rikkeen virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä. Tällaisen rikkomuksen yhteydessä on tarkastettujen siementen mahdollinen varmennus peruttava, jollei voida osoittaa, että kyseiset siemenet edelleenkin täyttävät kaikki asetetut vaatimukset.

4. Muista virallisesti valvottujen tarkastusten suorittamisessa sovellettavista toimenpiteistä voidaan säätää 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

Ennen tällaisten toimenpiteiden käyttöönottoa on noudatettava komission päätöksen 89/540/ETY⁽¹⁾ 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

(¹) EYVL L 286, 4.10.1989, s. 24, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 96/336/EY (EYVL L 128, 29.5.1996, s. 23).

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemeniä saa saattaa markkinoille ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu ”perussiemeniksi” tai ”varmennetuiksi siemeniksi”.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että

- perussiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä, ja
- kunnostamista varten kaupan pidettyjä raakasiemeniä, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu,

voidaan pitää kaupan.

5 artikla

Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat sallia

- a) sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä I vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä: kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;
- b) siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten luokkiin ”perussiemenet” ja ”varmennetut siemenet” kuuluvien siementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle asti, joiden liitteessä I vahvistettujen itävyyden edellytysten noudattamista koskevaa virallista tarkastusta ei ole saatettu päätökseen. Varmentaminen annetaan vain, jos esitetään siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin, lukuun ottamatta 22 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat jompaa kumpaa a ja b alakohdassa säädetyistä poikkeuksista, on annettava toisilleen vastavaroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.

6 artikla

1. Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan

- a) pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemeniä;
- b) tarkoituksenmukaisia määriä muuhun testi- tai koekäyttöön tarkoitettuja siemeniä, jos ne ovat lajiketta, josta kyseisessä jäsenvaltiossa on tehty luetteloon kirjaamista koskeva pyyntö.

Geneettisesti muunnetun aineiston osalta lupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi. Tätä koskevassa ympäristöriskien arvioinnissa on sovellettava direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 4 kohdan säännöksiä.

2. Käyttötarkoitukset, joita varten 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupia voidaan antaa, pakkausten merkintää koskevat säännökset sekä määrät ja edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisia lupia, vahvistetaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettuja säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteessä I vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogisista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisena.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden tarkastusmenettelyssä sekä tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten näytteet otetaan virallisesti tarkoituksenmukaisten menetelmien mukaan.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä II.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä ja varmennettuja siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa, jotka on tapauksen mukaan 11, 12 tai 13 artiklan säännösten mukaisesti varustettu suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta varmennettujen siementen EY-pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 12 artiklan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttääkö määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Jäsenvaltioiden on muiden kuin EY-pienpakkausten osalta säädettävä, että pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomais on ilmoitettava 12 artiklassa säädetyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että EY-pienpakkaukset suljetaan siten, ettei niitä voida aukaista suljinjärjestelmää vahingoittamatta tai etikettiin tai pakkaukseen jälkiä jättämättä. Noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Pakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta EY-pienpakkauksiin pakattuja varmennettuja siemeniä:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käytämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä III olevassa A

osassa vahvistetut edellytykset ja jossa tiedot ilmoitetaan jollakin yhteisön virallisista kielistä. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 5 artiklan a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet eivät täytä liitteessä I vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan A osan I kohdan 3, 5, 6, 11 ja 12 alakohdassa säädetyt etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei sitä voida sekoittaa a alakohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai a alakohdan säännösten mukaisesti käytetään virallista itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että EY-pienpakkauksessa:

a) on liitteessä III olevan B kohdan mukainen siementen toimittajan etiketti, painettu ilmoitus tai leima jollakin yhteisön virallisista kielistä; läpinäkyvissä pakkauksissa etiketti voidaan laittaa pakkauksen sisäpuolelle, jos se on luettavissa pakkauksen läpi; perussiementen etiketti on valkoinen ja varmennettujen siementen etiketti sininen;

b) on pakkauksen ulkopuolelle tai a alakohdan mukaiseen siementen toimittajan etikettiin merkitty virallinen sarjanumero; jos käytetään virallista itseliimautuvaa etikettiä, perussiementen etiketti on valkoinen ja varmennettujen siementen etiketti sininen; sarjanumeron kiinnitysmenettelmät vahvistetaan noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatuissa EY-pienpakkausten merkinnöissä käytetään itseliimautuvaa virallista etikettiä, joka sisältää osan liitteen III B osassa vahvistetuista tiedoista; siltä osin kuin tiedot anetaan tällaisessa etiketissä, ei 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja merkintöjä vaadita.

14 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että siementen EY-pienpakkaukset suljetaan ja merkitään pyynnöstä virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena 11 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pienpakkauksissa olevat siemenet voidaan tunnistaa erityisesti jaettaessa siemeniä pienempiin osiin. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatut pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena.

16 artikla

1. Jäljempänä 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädettyissä tapauksissa kaikki perussiementen tai varmennettujen siementen pakkaukset on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen painetuista toimittajaa koskevista tiedoista). Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot on vahvistettava 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 12 artiklassa kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.

17 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenistä, siemeniä tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitettyä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai aisakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen tai varmennettujen siementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai siementen toimittajan antamassa etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

19 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tietyille tämän direktiivin säännöksille voidaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti päättää määräämällä kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädettyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettavien siementen ominaispiirteisiin, tarkastusta koskeviin

vaatimuksiin, merkintöihin eikä sulkemiseen sovelleta tässä tai jossain muussa direktiivissä säädettyjen lisäksi muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

21 artikla

Perussiementä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä voidaan 14 artiklan ensimmäisen luettelukohdan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

- a) toimivaltainen varmentava viranomais on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisessa pakkauksessa; ja
- c) pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
 - varmentava viranomais ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi, tai
 - kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu,
 - laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla myös lyhennetyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä tai yleisessä muodossa, tai molempina; maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas,
 - lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - maininta "esiperussiemeniä",
 - luokan "varmennettujen siementen" siementen aikaisempien sukupolvien lukumäärä.

Etiketti on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemenet,
 - jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä ja joille 23 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, ja
 - jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 2002/53/EY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenille on tehty viljelystarkastus, joka täyttää kyseiselle luokalle liitteessä I olevassa A osassa vahviste-

tut edellytykset ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B osassa samalle luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemen on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeneksi, jos sille luokalle säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Yhteisössä korjatut ja 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut juurikkaiden siemenet on

- pakattava ja merkittävä liitteessä IV olevassa A ja B kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella etiketillä 11 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti, ja
- varustettava liitteessä IV olevassa C kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella asiakirjalla.

Pakkausta ja etikettejä koskevia ensimmäisen alakohdan säännöksiä voidaan olla soveltamatta, jos viljelystarkastuksista vastaava viranomaisella, näille vielä lopullisesti varmentamattomille siemenille asiakirjat varmentamista varten laativa viranomaisella sekä varmentamisesta vastaava viranomaisella on yksi ja sama tai jos nämä viranomaiset ovat yhtä mieltä soveltamatta jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että juurikkaiden siemenet,

- jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemeneistä ja joille 23 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, ja
- jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi niissä jäsenvaltioissa, jossa perussiemenet on tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 23 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti annetun, vastaavuutta koskevan päätöksen edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B osassa samalle luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.

23 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä:

- a) täyttävätkö viljelystarkastukset 22 artiklassa säädetyissä tapauksissa kolmannessa maassa liitteessä I olevassa A osassa vahvistetut edellytykset;
- b) vastaavatko kolmannessa maassa korjatut juurikkaiden siemenet, joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta sekä niiden toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu siementen

tarkastamiseksi, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja valvomiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä tai varmennettuja siemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Edellä 1 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

24 artikla

1. Perussiementen tai varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi voidaan 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot sallivat pitää rajoitetun ajankoko yhteisön alueella kaupan vaikean saatavuuden ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisen lajikkeen siemeniä, jotka eivät kuulu viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteleihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenluokan osalta virallisena etikettinä käytetään vastaavalle luokalle tarkoitettua etikettiä; niiden lajikkeiden siementen osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteleihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset sienet kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä olevan 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että juurikkaiden siemenet tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten mukaisia.

2. Rajoittamatta siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- a) laji;
- b) lajike;
- c) luokka;
- d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomaisena;

e) lähettäjämaa;

29 artikla

f) tuoja;

Tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden tai elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

g) siementen määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

26 artikla

1. Yhteisössä on pistokokein juurikkaiden varmennetuista otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täytyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 28 artiklan I kohdassa tarkoitetun komitean tehtäväksi.

1. Edellä 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

2. Vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päivämäärästä, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

a) edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsitellyjä siemeniä voidaan pitää kaupan;

b) edellytykset, joiden mukaisesti siemeniä voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestävään käyttöön liittyen, mukaan lukien sellaisten lajien siemensekoitukset, jotka sisältävät myös direktiivin 2002/53/EY 1 artiklassa lueteltuja lajeja ja jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen;

c) edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemeniä voidaan pitää kaupan.

3. Komissio päättää noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä. Kolmansista maista korjattuja juurikkaiden siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

a) näiden lajien siementen on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kusakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siementen kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;

b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

27 artikla

Tieteellinen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 28 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

31 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

28 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

32 artikla

Komissio esittää viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2004 yksityiskohtaisen arvion direktiivin 98/96/EY 1 artiklalla käyttöön otetuista varmentamismenettelyn yksinkertaistamistoimista. Kyseisessä arvioissa on tarkasteltava erityisesti siementen laatuun mahdollisesti kohdistuvia vaikutuksia.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

33 artikla

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

1. Kumotaan direktiivi 66/400/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä V olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa liitteessä V olevassa B osassa lueteltuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut direktiivit.

⁽¹⁾ EYVL 125, 1.17.1966, s. 2289/66.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

34 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

35 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. RAJOY BREY

LIITE I

VARMENTAMISEN EDELLYTYKSET

A. Kasvusto

1. Pellon edellinen kasvusto ei ole saanut olla yhteensopimaton lajikkeen *Beta vulgaris* -siementen tuotannon kanssa, ja pellon on oltava riittävän puhdas sinne edellisestä kasvustosta jääneistä kasveista.
2. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava sekä lajikepuhdas.
3. Siementen tuottajan on toimitettava varmentavien viranomaisten tarkastettavaksi määrätystä lajikkeesta kaikki lisä-mänsä siemenet.
4. Varmennettujen siementen kaikille luokille on tehtävä vähintään yksi virallinen tai virallisesti valvottu viljelystarkastus ja perussiemenille vähintään kaksi virallista viljelystarkastusta, joista toinen kohdistuu lohkoihin ja toinen kasvustoon siementen muodostumisvaiheessa.
5. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitystason on oltava sellainen, että lajikkeen tunnistettavuuden ja puhtauden riittävä tarkastus on mahdollinen.
6. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä siitepölyn lähteistä on oltava:

Kasvusto	Vähimmäisetäisyys
1. Perussiementen tuotantoa varten:	
— kaikista <i>Beta</i> -suvun siitepölyn lähteistä	1 000 m
2. Varmennettujen siementen tuotantoa varten:	
a) sokerijuurikkaat:	
— kaikista <i>Beta</i> -suvun siitepölyn lähteistä, joita ei mainita jäljempänä	1 000 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä tai jokin tarkoitetuista pölyttäjästä on diploidinen, tetraploidisista sokerijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä on yksinomaan tetraploidinen, diploidisista sokerijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— ploidisuudeltaan tuntemattomista sokerijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä tai jokin tarkoitetuista pölyttäjästä on diploidinen, diploidisista sokerijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	300 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä on yksinomaan tetraploidinen, tetraploidisista sokerijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	300 m
— kahden sokerijuurikkaiden siemeniä tuottavan pellon, joilla heteen steriliteettiä ei käytetä	300 m
b) rehijuurikkaat:	
— kaikista <i>Beta</i> -suvun siitepölyn lähteistä, joita ei mainita jäljempänä	1 000 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä tai jokin pölyttäjästä on diploidinen, tetraploidisista rehijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä on yksinomaan tetraploidinen, diploidisista rehijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— ploidisuudeltaan tuntemattomista rehijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	600 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä tai jokin pölyttäjästä on diploidinen, diploidisista rehijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	300 m
— jos tarkoitettu pölyttäjä on yksinomaan tetraploidinen, tetraploidisista rehijuurikkaiden siitepölyn lähteistä	300 m
— kahden rehijuurikkaiden siemeniä tuottavan pellon, joilla heteen steriliteettiä ei käytetä	300 m

Edellä olevat etäisyydet voidaan jättää huomiotta, jos suoja muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan on riittävä. Saman pölytystä käyttävien kasvustojen eristäminen toisistaan ei ole tarpeen.

Siemeniä tuottavien kasvustojen sekä siemeniä kantavien että pölyttävien ainesosien ploidisuus on määriteltävä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY perusteella laaditun viljelykasvien yhteisen lajikeluettelon tai mainitun direktiivin mukaisesti laadittujen kansallisten lajikeluettelojen mukaisesti. Jos tätä tietoa ei lajikkeesta anneta, ploidisuus on katsottava tuntemattomaksi, jolloin vaaditaan 600 metrin vähimmäiseristysetäisyys.

B. Siemene:

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhteita.
2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja on oltava mahdollisimman vähän.
3. Siementen on lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

a)	Analyttinen puhtaus vähintään (% painosta) ⁽¹⁾	Itävyys vähintään (% sykeröistä tai puhtaista siemenistä)	Kosteuspitoisuus enintään (% painosta) ⁽¹⁾
aa) Sokerijuurikkaat:			
— yksi-ituiset siemenet	97	80	15
— tarkkuussiemenet	97	75	15
— moni-ituisien lajikkeiden siemenet, joista yli 85 % on diploideja	97	73	15
— muut siemenet	97	68	15
bb) Rehujuurikkaat:			
— moni-ituisien lajikkeiden siemenet, joista yli 85 % on diploideja, yksi-ituiset siemenet, tarkkuussiemenet	97	73	15
— muut siemenet	97	68	15

Muiden kasvilajien siemeniä saa olla enintään 0,3 % siementen painosta

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita.

- b) Erityiset edellytykset yksi-ituisille ja tarkkuussiemenille:

- aa) Yksi-ituiset siemenet:

Vähintään 90 prosentilla itävistä siemensykeröistä on kasvatettava vain yksi taimi.

Vähintään kolme itua tuottavien sykeröiden osuus saa olla enintään viisi prosenttia itävien sykeröiden määrästä laskettuna.

- bb) Sokerijuurikkaiden tarkkuussiemenet:

Itäneistä sykeröistä vähintään 70 prosentin on kasvatettava ainoastaan yksi itu. Vähintään kolme itua tuottavien sykeröiden osuus saa olla enintään viisi prosenttia itävien sykeröiden määrästä laskettuna.

- cc) Rehujuurikkaiden tarkkuussiemenet:

Niiden lajikkeiden, joiden diploidien siementen osuus on enemmän kuin 85 prosenttia, itäneistä sykeröistä on ainakin 58 prosentin kasvatettava ainoastaan yksi itu. Kaikkien muiden siementen osalta on itäneistä iduista ainakin 63 prosentin kasvatettava ainoastaan yksi itu. Sykeröiden, jotka kasvattavat kolme tai useampia ituja, osuus saa olla enintään 5 prosenttia itäneistä sykeröistä laskettuna.

- dd) Luokain "perussiemenet" osalta roskien määrä saa olla enintään 1,0 painoprosenttia. Luokan "varmennetut siemenet" osalta roskien määrä saa olla enintään 0,5 painoprosenttia. Molempien luokkien pilleröidyillä siemenillä näiden edellytysten täyttyminen on tarkastettava 9 artiklan 1 kohdan mukaisista näytteistä, jotka on otettu korkkikerrosta ohentamalla siemenistä (kiillottamalla tai hiomalla) mutta joita ei ole vielä pilleröity ja noudattaen pilleröidyn siemenen virallista siementarkastusta analyttisen vähimmäispuhtauden osalta.

c) Muut erityiset edellytykset:

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että juurikkaiden siemeniä ei käytetä asianmukaisten yhteisön menettelyjen mukaisesti "ritsomaniavapaaksi" määritellyllä alueella, jos roskien määrä siemenissä on yli 0,5 painoprosenttia.

LIITE II

Erän enimmäispaino: 20 tonnia

Näytteen vähimmäispaino: 500 grammaa.

Erän enimmäispaino saa ylittyä enintään viidellä prosentilla.

LIITE III

MERKINNÄT

A. Virallinen etiketti

I. Ilmoitettavat tiedot

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset".
2. Varmentava viranomaisen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet.
3. Erän viitenumero.
4. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ..." (kuukausi ja vuosi), tai
kauukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti:
"näyte otettu ..." (kuukausi ja vuosi).
5. Laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä, tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas.
6. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
7. Luokka.
8. Tuotantomaa.
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino taikka ilmoitettu sykeröiden tai puhtaiden siementen lukumäärä.
10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
11. Yksi-ituiset siemenet: maininta "yksi-ituinen".
12. Tarkkuuskylvöön tarkoitetut siemenet: maininta "tarkkuuskylvöön".
13. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen — (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitettävällä virallisella tarralla.

II. Vähimmäismitat

110 mm × 67 mm.

B. Toimittajan etiketti tai pakkauksessa ilmoitettavat tiedot (EY-pienpakkaukset)

Ilmoitettavat tiedot

1. "EY-pienpakkaus".
2. Merkinnästä vastuussa olevan siementen toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki.
3. Virallinen sarjanumero.
4. Virallisen sarjanumeron antanut laitos ja jäsenvaltion nimi tai niiden lyhenteet.
5. Viitenumero, jos erää ei sarjanumeron perusteella voida tunnistaa.
6. Laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas.
7. Lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.

8. Luokka:
 9. Netto- tai bruttopaino taikka sykeröiden tai puhtaiden siementen lukumäärä.
 10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
 11. Yksi-ituisille siemenille: maininta "yksi-itäinen".
 12. Tarkkuuskylvöön tarkoitetuille siemenille; maininta "tarkkuuskylvöön".
-

LIITE IV

**LOPULLISESTI VARMENTAMATTOMILLE, TOISESSA JÄSENVALTIOSSA KORJATUILLE SIEMENILLE
ANNETTAVA ETIKETTI JA ASIAKIRJA**A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokeri-juurikas vai rehujuurikas,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu ”lopullisesti varmentamattomia siemeniä”.

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
 - laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokeri-juurikas vai rehujuurikas,
 - lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - luokka,
 - kylvösiementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
 - pellon tai erän viitenumero,
 - asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
 - korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
 - todistus siitä, että siementä tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
 - tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset.
-

LIITE V

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(33 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 66/400/ETY (EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66)	
Neuvoston direktiivi 69/61/ETY (EYVL L 48, 26.2.1969, s. 4)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 66/400/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 75/444/ETY (EYVL L 196, 26.7.1975, s. 6)	ainoastaan 1 artikla
Komission direktiivi 76/331/ETY (EYVL L 83, 30.3.1976, s. 34)	
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 1 artikla
Komission direktiivi 87/120/ETY (EYVL L 49, 18.2.1987, s. 39)	ainoastaan 1 artikla
Komission direktiivi 88/95/ETY (EYVL L 56, 2.3.1988, s. 42)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 1 kohdan a alakohdassa direktiiviin 66/400/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 1 alakohta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 1 artikla ja 9 artiklan 2 kohta
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 1 artikla, 8 artiklan 2 kohta ja 9 artikla

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA

(33 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika
66/400/ETY	1 päivä heinäkuuta 1968 (14 artiklan 1 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1969 (muut säännökset) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
69/61/ETY	1 päivä heinäkuuta 1969 ⁽³⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1970 (1 artiklan 3 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artiklan 1 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1971 (muut säännökset) ⁽¹⁾
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973
73/438/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973 (1 artiklan 1 kohta) 1 päivä tammikuuta 1974 (1 artiklan 2 kohta)
75/444/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
76/331/ETY	1 päivä heinäkuuta 1978 (1 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1979
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (1 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
87/120/ETY	1 päivä heinäkuuta 1988
88/95/ETY	1 päivä heinäkuuta 1988
88/332/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992 (1 artiklan 8 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽³⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 23)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973 14 artiklan 1 kohdan osalta, 1 päivä heinäkuuta 1974 perussiemeniä koskevien säännösten osalta ja 1 päivä heinäkuuta 1976 muiden säännösten osalta.

⁽²⁾ Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986, Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991 ja Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995.

⁽³⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne "ETY", jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE VI

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 66/400/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 alakohta
18 artikla	1 artiklan 2 alakohta
1 a artikla	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohdan i alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohdan ensimmäisen luetelmakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohdan ii alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohdan tienen luetelmakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 kohta	—
2 artiklan 3 kohdan i alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan a alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan b alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan c alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan d alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan iv alakohta
2 artiklan 3 kohdan ii alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 3 kohdan iii alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
2 artiklan 3 kohdan iv alakohta	2 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta
2 artiklan 3 kohdan v alakohta	2 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artikla	3 artikla
3 a artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla

Direktiivi 66/400/ETY	Tämä direktiivi
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
11 a artikla	13 artikla
11 b artikla	14 artikla
11 c artikla	15 artikla
12 artikla	16 artikla
12 a artikla	17 artikla
13 artikla	18 artikla
13 a artikla	19 artikla
14 artikla 1 kohta	20 artikla
14 a artikla	21 artikla
15 artikla	22 artikla
16 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	—
16 artiklan 3 kohta	23 artiklan 2 kohta
16 artiklan 4 kohta	—
17 artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
21 a artikla	27 artikla
21 artikla	28 artikla
22 artikla	29 artikla
22 a artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
22 a artiklan 2 kohdan i alakohta	30 artiklan 2 kohdan a alakohta
22 artiklan a 2 kohdan ii alakohta	30 artiklan 2 kohdan b alakohta
—	31 artikla ⁽¹⁾
—	32 artikla ⁽²⁾
—	33 artikla
—	34 artikla
—	35 artikla
LIITTEESSÄ I olevan A osan 01 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 1 kohta
LIITTEESSÄ I olevan A osan 1 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 2 kohta
LIITTEESSÄ I olevan A osan 2 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 3 kohta
LIITTEESSÄ I olevan A osan 3 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 4 kohta
LIITTEESSÄ I olevan A osan 4 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 5 kohta
LIITTEESSÄ I olevan A osan 5 kohta	LIITTEESSÄ I olevan A osan 6 kohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 1 kohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 1 kohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 2 kohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 2 kohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan a alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan a alakohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan aa alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan aa alakohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan aa alakohtaan a alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb alakohta

Direktiivi 66/400/ETY	Tämä direktiivi
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan cc alakohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan cc alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan dd alakohta
LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan c alakohta	LIITTEESSÄ I olevan B osan 3 kohdan c alakohta
LIITTE II	LIITTE II
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 1 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 1 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 2 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 2 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 3 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 3 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 3 a alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 4 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 4 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 5 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 5 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 6 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 6 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 7 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 7 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 8 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 8 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 9 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 9 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 10 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 10 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 11 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 11 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 12 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 12 alakohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan I kohdan 13 alakohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan II kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan II kohta
LIITTEESSÄ III oleva B osa	LIITTEESSÄ III oleva B osa
LIITTE IV	LIITTE IV
—	LIITTE V
—	LIITTE VI

⁽¹⁾ 98/95/EY 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY 8 artiklan 2 kohta.

⁽²⁾ 98/96/EY 9 artikla.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/55/EY,**annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,****vihannesten siementen pitämisestä kaupan**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosialikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/458/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Vihannesten siementen tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Vihannesten viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä.
- (4) Yhteisössä saavutetaan vihannesten viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan.
- (5) On tarpeellista laatia vihanneslajien yleinen lajikeluettelo. Tämä luettelo voidaan laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella.
- (6) Sen vuoksi jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava yksi tai usempia kansallisia luetteloita niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi ja pidettäväksi kaupan niiden alueella.
- (7) Nämä luettelot on laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä.
- (8) Tietyt lajikkeiden kansallista hyväksymistä koskevat säännökset olisi mukautettava voimassa oleviin kansainvälisiin sääntöihin.
- (9) Lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tarkastuksia varten on vahvistettava huomattava määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä.
- (10) Lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisistä ja niille annettujen hyväksymisten peruuttamisista.
- (11) On suotavaa laatia lajikenimien sopivuutta ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännöt.
- (12) Lajikkeiden yleisessä luettelossa mainittujen lajikkeiden siementen kaupan pitämistä yhteisössä ei saa rajoittaa lajikkeeseen liittyvästä syystä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi voitava esittää lajiketta koskevia huomautuksia.
- (14) Komission olisi varmistettava hyväksytyjen lajikkeiden yleisen luettelon julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C-sarjassa.
- (15) Olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta.
- (16) Tieteellinen ja tekninen kehitys on tehnyt nyttemmin mahdolliseksi käyttää jalostuksessa geneettistä muuntelua. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on päätettäessä geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/220/ETY ⁽⁴⁾ tarkoitettulla tavalla geneettisesti muunnettujen lajikkeiden hyväksymisestä otettava huomioon kaikki riskit, jotka liittyvät niiden tarkoitukselliseen vapauttamiseen ympäristöön. Lisäksi olisi vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti nämä geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 225, 12.10.1970. s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽³⁾ Ks. liitteessä VI oleva A osa.

⁽⁴⁾ EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15, direktiivi on kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/18/EY (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

- (17) Uuselintarvikkeiden ja uusien elintarvikeainesosien kaupan pitämistä säännellään yhteisön tasolla uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 258/97⁽¹⁾. Sen vuoksi on asianmukaista, että jäsenvaltiot ottavat huomioon kaikki elintarvikkeista aiheutuvat terveysriskit, kun ne päättävät lajikkeiden hyväksymisestä. Lisäksi olisi luotava edellytykset, joiden mukaisesti nämä lajikkeet hyväksytään.
- (18) Tieteen ja tekniikan kehitys huomioon ottaen olisi laadittava kemiallisesti käsiteltyjen siementen ja lisäaineis-ton hyväksymistä koskevat säännöt.
- (19) Vihannesten siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi. Tietyissä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemeniä, aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia jalostettuja siemeniä ja raakasiemeniä.
- (20) Tiettyjen vihanneslajien osalta on mahdotonta pitää kaupan ainoastaan varmennettuja siemeniä. Sen vuoksi olisi hyväksyttävä sellaisten tarkastettujen, lajikkeeltaan tunnistettavien ja puhtaiden vakiosiemementen pitäminen kaupan, joiden mainitut ominaisuudet on tarkastettu ainoastaan yhdessä virallisessa pistokokein pellolla tehdyssä jälkitarkastuksessa.
- (21) Vihannesten siementen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä erityisistä vähimmäispuhtauteen ja itävyyteen liittyvistä edellytyksistä.
- (22) Siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä. Olisi säädettävä myös varmennettujen siementen virallisista ennakkotarkastuksista ja vahvistettava vakiosiemeniä ja varmennettuja siemeniä pienpakkauksissa kaupan pitävän vastuuhenkilön velvoitteet.
- (23) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvien siementen pitämiseksi kaupan sekä sellaiset säännöt niiden kasvien geenivarojen säilyttämiselle, joiden avulla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeiden säilyminen kasvupaikoilla (*in situ*).
- (24) Poikkeusten on oltava sallittuja tietyissä olosuhteissa, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan soveltamista. Näitä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.
- (25) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisista tarkastusta koskevista säännöistä taatakseen, että sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan, noudatetaan sekä siementen laatua koskevia edellytyksiä että niiden tunnistettavuuden varmentavia säännöksiä.
- (26) Rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista näitä edellytyksiä täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisestä.
- (27) On tarpeen tietyin edellytyksin varmentaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä toisessa maassa lisätyt siemenet ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisätyt siemenet.
- (28) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja vihannesten siemeniä saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille tai yhteisön sääntöjen mukaisille vakiosiemeniä kaupan pidettävillä siemenillä.
- (29) Jos eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen tai vakiosiemementen hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemeniä, joihin sovelletaan väljempää vaatimuksia, sekä sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.
- (30) Jäsenvaltioiden teknisten varmentamis- ja tarkastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista lähtöisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin on suotavaa perustaa yhteisön vertailukokeita, jotta tiettyjen "perussiemementen" luokkaan kuuluvien lajikkeiden siemenille sekä "varmennettujen siementen" ja "vakiosiemementen" luokkaan kuuluville siemenille voidaan suorittaa vuosittainen jälkitarkastus.
- (31) Yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa sellaisiin siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.
- (32) Tämän direktiivin soveltamisalaan olisi kuuluttava myös tiettyjä lajeja, jotka voivat olla paitsi vihanneksia myös rehuksia tai öljykasveja. Jos jonkin jäsenvaltion alueella ei tavallisesti kuitenkaan tuoteta tai pidetä kaupan tiettyjen lajien siemeniä, tälle jäsenvaltiolle olisi säädettävä mahdollisuus vapautua velvollisuudesta soveltaa direktiivin säännöksiä kyseisiin lajeihin.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (33) On suotavaa järjestää määräaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää aiempaa parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (35) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava kansallisen lainsäädäntönsä osaksi liitteessä VI olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan vihannesten siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin vihannesten siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Kaupan pitämisellä': siementen myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siementen kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

- siementen toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,
- siementen toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuun siemeneen ei siirry palvelujen tarjoajalle.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen toimittamista tiettyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siementen lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemeniin ja saatuu satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siementen toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siementen täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

- b) 'Vihanneksilla': maatalous- tai puutarhatuotannon seuraavia kasvilajeja lukuun ottamatta koristekäyttöä:

<i>Allium cepa</i> L.	Sipuli
<i>Allium porrum</i> L.	Purjo
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Maustekirveli
<i>Apium graveolens</i> L.	Selleri
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Parsa
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	Lehtimangoldi
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i>	Punajuurikas
Alef.	
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	Lehtikaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	Kukkakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	Parsakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	Ruusukaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	Kurttikaali (savojjinkaali)
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	Keräkaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	Punakaali
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongolides</i> L.	Kyssäkaali
<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	Kiinankaali
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	(Kevät, syys) nauris
<i>Capsicum annuum</i> L.	Ruokapaprika
<i>Cichorium endivia</i> L.	(Kähärä, silo) endiivi
<i>Cichorium intybus</i> L. (<i>partim</i>)	Witloof-sikuri (salaattisikuri), isolehtisikuri (italiansikuri), teolisuussikuri
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Vesimeloni
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloni
<i>Cucumis sativus</i> L.	Kurkku
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Jättikurpitsa
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kurpitsa
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Artisokka
<i>Daucus carota</i> L.	Porkkana
<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	Fenkolit
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salaatti
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	Tomaatti
<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	Persilja
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Ruusupapu
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Tarhapapu
<i>Pisum sativum</i> L. (<i>partim</i>)	Herne, paitsi peltoherne
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retikka ja retiisi
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Mustajuuri
<i>Solanum melongena</i> L.	Munakoiso
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Pinaatti
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Vuonankaali
<i>Vicia faba</i> L. (<i>partim</i>)	Härkäpapu

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- c) 'Perussiemenillä': siemeniä,
- i) jotka on tuotettu lajikkeen haltijan tai jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitösääntöjen mukaan;
 - ii) jotka on tarkoitettu "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan säännöksistä muuta johdu; ja
 - iv) joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset on täytetty.
- d) 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää tai ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset;
 - ii) jotka on tarkoitettu ennen kaikkea vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan säännöksistä muuta johdu;
 - iv) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset on täytetty; ja
 - v) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.
- e) 'Vakiosiemennillä': siemeniä,
- i) jotka ovat lajikkeeltaan riittävän tunnistettavia ja puhtaita;
 - ii) jotka on ennen muuta tarkoitettu vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteen II edellytykset; ja
 - iv) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.
- f) 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat:
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
 - ii) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkisoikeudelliset tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, tai
 - iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan, sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ei saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.
- g) 'EY-pienpakkauksilla': pakkauksia, joiden sisältämien siementen nettopaino on enintään:
- i) 5 kg palkokasveilla;
 - ii) 500 g sipuleilla, maustekirvelillä, parsalla, lehtimangoldilla, punajuurikkaalla, kevätnauriilla, syysnauriilla, vesimelonilla, jättikurpitsalla, kurpitsalla, porkkanalla, retiisillä ja retikalla, mustajuurella, pinaatilla sekä vuonankaalilla;
 - iii) 100 g kaikilla muilla vihanneslajeilla.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset hyväksytään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.
3. Lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemeniä voidaan varmentaa, tarkastaa vakiosiemenninä ja pitää kaupan ainoastaan, jos lajike on virallisesti hyväksytty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi vakiosiemenninä ja pidettäväksi kaupan niiden alueella. Luettelot jaetaan alakohtiin:

- a) lajikkeet, joiden siemenet voidaan joko varmentaa "perussiemeninä" tai "varmennettuina siemeninä" taikka tarkastaa "vakiosiemenninä"; ja
- b) lajikkeet, joiden siemenet voidaan tarkastaa ainoastaan vakiosiemenninä.

Jokaisella on oikeus tutustua luetteloihin.

3. Vihannესlajien yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella 16 ja 17 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jonkin lajikkeen hyväksyminen yleiseen luetteloon tai jonkin toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksymistä. Tässä tapauksessa jäsenvaltio on vapautettu 7 artiklassa, 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 2—5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen.

Teollisuussikurin osalta lajikkeen on oltava viljelyn ja käytön kannalta riittävän arvokas.

2. Direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen geneettisesti muunnettuja lajikkeita hyväksytään ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien riskien välttämiseksi.

3. Jos kasvilajikkeesta saatuja siemeniä kuitenkin aiotaan käyttää asetuksen (EY) N:o 258/97 soveltamisalaa kuuluvana elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana; tällainen elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa ei saa:

— aiheuttaa vaaraa kuluttajalle,

— harhauttaa kuluttajaa,

— siinä määrin erota niistä elintarvikkeista ja elintarvikkeiden ainesosista, jotka niillä on tarkoitus korvata, että niiden tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajalle.

4. Kaviin geenivarjojen suojelemiseksi 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista hyväksymisperusteista, jos 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 3 kohdan säännökset huomioiden vahvistettu erityisiä edellytyksiä.

5 artikla

1. Lajike on erotettava riippumatta siitä, onko lajikkeen syntymiseen johtanut alkuperäinen vaihtelu ollut keinotekoisista tai luonnollista, jos se voidaan yhden tai useamman lajikkeen merkittävän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa muista kaikista yhteisössä tunnetuista lajikkeista.

Ominaisuudet on voitava tunnistaa ja määritellä tarkasti.

Yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi katsotaan lajike joka, silloin kun sen hyväksymistä koskeva hakemus on jätetty asianmukaisesti arvioitavaksi:

— on joko vihanneslajien tai viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa,

— tai, jos sitä ei ole mainituissa luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksymistä kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja kaupan pitämistä varten tai muita maita koskevaa varmentamista tai vakiosiemeneksi tarkastamista varten,

paitsi jos edellä tarkoitettujen edellytykset eivät enää täyty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen hakemuksessa arvioitavaksi jätetyn lajikkeen hyväksymisestä päättämistä.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla, kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson, pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit, lukuun ottamatta harvinaisia muunnoksia, ovat kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tätä varten huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muista jäsenvaltioista lähtöisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymisnettelyssä samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia. Erotettavuuden osoittamiseksi on viljelykokeissa oltava mukana ainakin saatavilla olevia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla yhteisössä tunnettuja vastaavia lajikkeita. Sovellettaessa 9 artiklaa on oltava mukana myös muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita. Niiden lajikkeiden osalta, joiden siemeniä ei voida tarkastaa vakiosiemeneinä, voidaan ottaa huomioon epävirallisten tutkimusten tulokset ja viljelyn aikana kerätyt käytännön tiedot virallisen kokeen tulosten osalta.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan kuitenkin päättää, että määritetyistä päivämääristä alkaen tiettyjen vihanneslajien lajikkeita hyväksytään ainoastaan virallisten tarkastusten perusteella.

2. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta;

b) kokeiden suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekoisien lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

4. a) Jos on kyse 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettusta geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, on suoritettava direktiivissä 90/220/ETY säädettyä ympäristöriskien arviointia vastaava arviointi.
- b) Menettelyt, joilla varmistetaan, että ympäristöriskien arviointi ja muut asiaan kuuluvat seikat vastaavat direktiivissä 90/220/ETY säädettyjä, vahvistetaan komission ehdotuksesta neuvoston asetuksessa, joka pohjautuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa olevaan asianmukaiseen oikeusperustaan. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan geneettisesti muunnettuja lajikkeita hyväksyä sisällytettäväksi kansalliseen luetteloon vasta sen jälkeen, kun ne on direktiivin 90/220/ETY mukaisesti hyväksytty kaupan pidettäväksi.
- c) Direktiivin 90/220/ETY 11—18 artiklaa ei b alakohdassa tarkoitettuna asetuksen voimaantulon jälkeen enää sovelleta geneettisesti muunnettuihin lajikkeisiin.
- d) Ympäristöriskien arvioinnin toteutuksen tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
5. a) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti käytettäväksi tarkoitettu lajike hyväksytään ainoastaan, jos:
- elintarvike tai elintarvikkeen ainesosa on jo hyväksytty asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla, tai
 - asetuksessa (EY) N:o 258/97 tarkoitetut lupapäätökset tehdään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
- b) Edellä a alakohdan toisessa luettelukohdassa tarkoitettussa tapauksessa on otettava huomioon 4 artiklan 5 kohdassa säädetty perusteet ja asetuksessa (EY) N:o 258/97 säädetty arviointiperiaatteet.
- c) Tässä b alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon liittyvät tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksytyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta.

ta. Kun usea henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomainen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeella on sitä hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

Jäljempänä 12 artiklan 3 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyistä lajikkeista johdettujen ja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen virallisten toimenpiteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden osalta voidaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päättää, että kaikkien hyväksymisen antaneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajikkeilla on saman menettelyn mukaisesti vahvistetut ja edellä olevien periaatteiden mukaiset nimet.

3. Ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot on jäsenvaltioiden myös varmistettava, että lajikkeesta, joka ei ole selvästi erotettavissa:

- lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, taikka
- toisesta lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti ja joka kuitenkin ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisössä tunnettu lajike,

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta tai lajikkeiden nimiä koskevat muut kyseisen jäsenvaltion säännökset estävät nimen käytön taikka kolmannen oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka tuotetaan suoraan "varmennettujen siementen" tai "vakiosementen" luokkiin kuuluvista siemenistä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyt geneettisesti muunnetut lajikkeet osoitetaan selvästi sellaisiksi lajikeluetteloissa. Niiden on lisäksi varmistettava, että tällaisia lajike-

keita kaupan pitävät henkilöt osoittavat myyntiluetteloissaan selvästi, että lajike on geneettisesti muunnettu.

6. Lajikenen sopivuuden osalta sovelletaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artikla (1).

Täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt lajikenimien sopivuuden osalta voidaan hyväksyä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

10 artikla

1. Kaikista lajikkeen hyväksymiseksi tehdyistä hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloön hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloön tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisesta uudesta hyväksytystä lajikkeesta lyhyt kuvaus sen ominaisuuksista, joista ne ovat saaneet tiedon hyväksymismenettelyn aikana. Jäsenvaltiot tiedottavat pyynnöstä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asiakirjat niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisina.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien sellaisten henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu syy. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan nojalla tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyjä lajikkeita on ylläpidettävä lajikkeiden ylläpitoa koskevien hyväksytyjen menettelytapojen mukaisesti.

2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

(1) EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2506/95 (EYVL L 258, 28.10.1995, s. 3).

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun. Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten myöntämä lajikkeiden hyväksyminen on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuoden ajan laskettuna siitä, kun ne on otettu Saksan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluetteloön.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyn väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi, tai jos laji olisi säilytettävä kasvien geenivarojen suojelemiseksi ja edellyttäen, että lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat tai 44 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritetyt edellytykset. Lukuun ottamatta 44 artiklassa tarkoitettuja kasvien geenivaroja, uudistamista koskevat hakemukset on jätettävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

Ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksytyjen lajikkeiden osalta tai ennen 1 päivää tammikuuta 1973 Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua aikaa voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksittäisten lajikkeiden osalta pidentää enintään 30 päivään kesäkuuta 1990 asti, jos ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 yhteisössä on toteutettu virallisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan niiden hyväksymisen uudistamiselle tai johdettujen lajikkeiden hyväksymiselle säädettyjen edellytysten täytyminen.

Kreikan, Espanjan ja Portugalin osalta tiettyjen asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen 1 päivää tammikuuta 1986 hyväksytyjen lajikkeiden hyväksymisajan päättymisajaksi voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa myös 30 päivä kesäkuuta 1990, ja kyseiset lajikkeet voidaan sisällyttää toisessa alakohdassa tarkoitettuihin virallisiin toimenpiteisiin.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvitetään kaikki lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen ilmenevät epäilyt lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 artiklassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuutta koskevaa edellytystä ei ollut täytetty lajiketta hyväksyttäessä, hyväksyminen korvataan toisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan tämän direktiivin mukaisesti.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajiketta ei enää alkuperäisestä hyväksymispäivästä lukien katsota 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi.

3. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 9 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut hyväksyttävä lajiketta hyväksyttäessä, on nimi mukautettava tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti salia aiemman nimen käytön lisänimenä. Yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden mukaisesti aiempaa nimeä voidaan käyttää lisänimenä, vahvistetaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat säännöt voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

- a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen;
- b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,

- a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,
- b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen varmentamisen, vakiosiemmenten tarkastamisen ja siementen pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Lajikkeiden osalta, jotka luetellaan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17 artiklassa tarkoitettussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava kaupan

pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräaajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniä eivät koske lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset.

3. Niiden lajikkeiden osalta, joiden hyväksyntä on uusittu 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat sallia ennen hyväksynnän uusimista käytetyt nimet 30 päivään kesäkuuta 1994 asti.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännösten tai tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden siemeniä eivät koske 17 artiklassa tarkoitettu julkaisemisesta alkaen lajiketta koskevat rajoitukset kaupan pitämiseksi.

2. Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti, antaa lupa kieltää lajikkeen käyttö koko alueellaan tai sen osalla tai määrätä asianmukaiset edellytykset lajikkeen viljelylle ja, b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa, edellytykset lajikkeen viljelystä saatavien tuotteiden käytölle,

a) jos on osoitettu, että kyseisen lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle; tai

b) jos on olemassa muita kuin edellä esitettyjä perusteltuja syitä tai sellaisia syitä, joihin on viitattu 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä, katsoa, että lajikkeesta aiheutuu vaara ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

17 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C-sarjassa otsikolla "Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ei 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiseksi, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 16 artiklan 2 kohdan tai 18 artiklan mukaisen luvan.

Tässä julkaisussa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaikaa sovelletaan 15 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus ja tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaikaa ei sovelleta.

Julkaistussa ilmoituksessa on selkeästi osoitettava ne lajikkeet, joita on geneettisesti muunnettu.

18 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta tai aiheuttaa vaaran ympäristölle ja ihmisten terveydelle, voidaan tälle jäsenvaltiolle hakemuksesta 46 artiklan 2 kohdan tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai sen osalla. Jos on olemassa välitön vaara vahingollisten organismien leviämisestä tai välitön vaara uhkaa ihmisten terveyttä tai ympäristöä, asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen, ja kiello on voimassa siihen asti, kun asiasta on lopullisesti päätetty. Päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kun lajikkeen alunperin hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi edelleen pitää lajikkeen hyväksymisen voimassa, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täyttyvät. Jos on kyse lajikkeesta, jonka osalta vaaditaan ylläpitoa, on tämä ylläpito varmistettava.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että teollisuussikurin siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniä" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden vihanneslajien siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniä" tai "varmennetuiksi siemeniksi" tai elleivät ne ole vakiosiemeniä.

3. Kuitenkin voidaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä säätää, että tiettyjen vihanneslajien siemeniä saadaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniä" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

21 artikla

Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että

— perussiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä, ja

— kunnostamista varten kaupan pidettyjä raakasiemeniä, joiden näiden siementen tunnistettavuus on taattu,

voidaan saattaa markkinoille.

22 artikla

Jäsenvaltiot saavat kuitenkin 20 artiklan säännöksistä poiketen sällia:

a) sellaisten perussiemementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä. Tässä tapauksessa kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa määrätyn itävyyden, joka toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;

b) siementen saatavuuden nopeuttamiseksi virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle asti sellaisten "perussiemementen" ja "varmennettujen siementen" luokkiin kuuluvien siementen osalta, joiden kohdalla ei ole saatettu päätökseen virallista tarkastusta, jonka tarkoituksena on valvoa liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevien edellytysten täyttymistä. Varmentaminen annetaan ainoastaan esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin lukuun ottamatta 36 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat jompaa a ja b alakohdassa säädetystä poikkeuksista, on annettava toisilleen hallinnollista vastavuoroista apua tarkastusten osalta.

23 artikla

1. Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat

a) antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemeniä;

b) antaa luvan alueelleen sijoittuneille kasvinjalostajille ja näiden edustajille pitää kaupan rajoitetun ajan siemeniä, jotka kuuluvat lajikkeeseen, jonka osalta kansalliseen luetteloon

hyväksymistä koskeva pyyntö on tehty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa ja josta on toimitettu tekniset erityistiedot.

2. Edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupa, vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, erityisesti tietojen hankinnan, tietojen sisällön, lajikkeen säilyttämisen ja nimen sekä pakkausten päällysmarkintojen osalta.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettu säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

24 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa ja siementen jälkitarkastuksessa näytteet otetaan virallisesti tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Näitä säännöksiä on sovellettava myös niissä tapauksissa, joissa vakiosiemmenten näytteet otetaan virallisesti jälkitarkastusta varten.

2. Siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa tai jälkitarkastusta varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä. Erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino ilmoitetaan liitteessä III.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, varmennettuja siemeniä ja vakiosiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa, jotka on 27 ja 28 artiklan säännösten mukaisesti varustettava suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

3. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa omille tuottajilleen luvan saattaa markkinoille saman lajin eri lajikkeiden vakiosiemmenten sekoituksia pienpakkauksina. Laji, silloin kun tätä säännöstä sovelletaan, ja pienpakkausten enimmäiskokoa koskevat säännöt sekä päällysmarkintöjä koskevat vaatimukset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemmenten ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta EY-pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta täyttäväksi määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Virallisesti suljetut pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, myös viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomainen on ilmoitettava 28 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vakiosiemmenten pakkaukset ja varmennettujen siementen pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 3 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen. Etiketin kiinnittämisestä vastaavan henkilön on varustettava pakkaukset, pienpakkauksia lukuun ottamatta, lyijykeellä tai vastaavalla suljinlaitteella. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttäväksi pakkauksen määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Varmennettujen siementen luokan pienpakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä niiden perussiemmenten pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemmenten ja varmennettujen siementen pakkaukset, varmennettujen siementen pienpakkauksia lukuun ottamatta:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käytämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A osassa vahvistetut edellytykset ja jossa tiedot ilmoitetaan jollakin yhteisön virallisista kielistä. Etiketti voidaan sijoittaa läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle, jos se voidaan

lukea. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 22 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin virisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a kohdan 4–7 alakohdan mukaisesti etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei sitä voida sekoittaa a alakohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai jos a alakohdan säännösten mukaisesti etiketti on sijoitettu läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle tai jos käytetään itseliimautuvaa tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Vakiosiemmenten pakkaukset ja "varmennettujen siementen" luokan siementen pienpakkaukset on varustettava liitteessä IV olevan B osan mukaisella toimittajan etiketillä tai painetulla ilmoituksella tai etiketillä, joka on laadittu jollakin yhteisön virallisista kielistä. Varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen ja vakiosiemmenten tummankeltainen.

Lukuun ottamatta pieniä vakiosiemmenten pakkauksia, tämän säännöksen mukaisesti säädetyt tai sallitut tiedot on pidettävä selvästi erillään kaikista muista etiketeistä tai pakkauksessa annetuista tiedoista mukaan lukien ne, joista säädetään 30 artiklassa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan 30 päivän kesäkuuta 1992 jälkeen päättää, onko kaikkien tai tiettyjen lajikkeiden pieniin vakiosiemmenten pakkauksiin sovellettava tätä vaatimusta tai että säädetyt tai sallitut tiedot on jollakin muulla tavalla selkeästi erotettava muista tiedoista, jos erottava ominaisuus ilmenee elävästi sellaisenaan etiketistä tai pakkauksesta.

4. Lajikkeiden osalta, jotka ovat 1 päivänä heinäkuuta 1970 laajalti tunnettuja, etiketissä voidaan myös viitata johonkin lajikkeen ylläpitoon, josta on ilmoitettu tai ilmoitetaan 41

artiklan 2 kohdan mukaisesti. Viittaaminen sellaisiin erityisiin ominaisuuksiin, jotka voitaisiin yhdistää tähän ylläpitoon, on kiellettyä.

Päivämäärä on seuraava:

- Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä tammikuuta 1973,
- Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986.

Tämän viittauksen on seurattava lajikkeen nimeä, josta se on selkeästi erotettava mieluiten luettelomaviivalla. Sitä ei saa korostaa enempää kuin lajikkeen nimeä.

29 artikla

Jäsenvaltioiden on toteuttava kaikki tarvittava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siementen tunnistettavuus tarkastetaan varmennettujen siementen pienpakkausten osalta, erityisesti siemeniä jaettaessa. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden alueella jaetut pienpakkaukset on suljettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena.

30 artikla

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädetyissä tapauksissa perussiementen, kaikkien varmennettujen siementen tai vakiosiemmenten pakkaukset on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen painetuista toimittajaa koskevista tiedoista).

Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Perussiementen ja varmennettujen siementen osalta 1 kohdassa tarkoitettu etiketti tai painatus on laadittava siten, että niitä ei voida sekoittaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.

31 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenistä; siemeniään tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai aisakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiemmenten kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja

pakkauksessa tai sen sisällä. Pienpakkauksissa nämä merkinnät voivat olla pakkauksessa tai sen sisällä.

33 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tämän direktiivin tietyille säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määrättyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus määritellään viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.

34 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettaviin siemeniin ei sovelleta ominaispiirteiden, tarkastusta koskevien vaatimusten, merkintöjen ja sulkemisen osalta tässä direktiivissä tai jossakin muussa yhteisön direktiivissä säädettyjen lisäksi mitään muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

2. Siihen asti, kun päätös 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdään, jäsenvaltiolle voidaan hakemuksestaan ja noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä myöntää oikeus vaatia, että tiettyjen vihanneslajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrättyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perusiemeniä" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

35 artikla

Perusiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä voidaan 21 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

- a) toimivaltainen varmentava viranomais on ne virallisesti tarkastanut perusiemementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisessa pakkauksessa; ja
- c) pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
 - varmentava viranomais ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi, tai
 - kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu,

— laji, ilmaistuna latinalaisin kirjaimin ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä,

— lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,

— maininta "esiperusiemeniä",

— luokan "varmennetut siemenet" siementen aikaisempien sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemenet,
 - jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perusiemeniästä tai varmennetuista siemenistä ja joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perusiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perusiemenen risteytyksistä, ja
 - jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja rajoittamatta muiden tämän direktiivin säännösten soveltamista virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa jäsenvaltioissa, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perusiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perusiemeniä, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Yhteisössä korjatut ja 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut vihannesten siemenet on
 - pakattava ja merkittävä liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella etiketillä 27 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti, ja
 - varustettava liitteessä V olevassa C kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella asiakirjalla.

Pakkausta ja etikettejä koskevia ensimmäisen kohdan säännöksiä voidaan olla soveltamatta, jos viljelystarkastuksista vastaava viranomais, näille lopullisesti varmentamattomille siemenille asiakirjat varmentamista varten laativa viranomais sekä varmentamisesta vastaava viranomais ovat yksi ja sama tai jos nämä viranomaiset ovat yhtä mieltä soveltamatta jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että vihannesten siemenet,

— jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä, joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksistä, ja

— jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 37 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tehdyssä vastaavuuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallinen tarkastus on osoittanut, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.

37 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä:

- onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla;
- onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla;
- täyttävätkö 36 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;
- vastaavatko sellaiset vihannesten siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai vakiosemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

38 artikla

1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosementen yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi

voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot antavat rajoitetun ajan pitää koko yhteisön alueella kaupan vaikean saatavuuden ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisen lajikkeen siemeniä, jotka eivät kuulu vihannekasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteluihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenluokan osalta virallisena etikettinä tai toimittajan etikettinä käytetään vastaavaa luokkaa varten laadittua etikettiä; niiden lajikkeiden siementen osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteloihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenet kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä olevan 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

39 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vihannesten siemenet tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset.

2. Rajoittamatta siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenmääriä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- laji;
- lajike;
- luokka;
- tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomaisen;
- lähettäjämaa;
- tuoja;
- siementen määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

40 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että "varmennettujen siementen" ja "vakiosementen" luokkien siemenille tehdään pellolla pistokokein virallinen jälkitarkastus, joka koskee niiden tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta suhteessa otettuihin näytteisiin.

41 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaupan pidettäväksi tarkoitettujen vakiosiemementien etikettien kiinnittämisestä vastaavat henkilöt:

- a) tiedottavat niille toimintansa aloittamisesta ja lopettamisesta;
- b) pitävät kirjaa kaikista vakiosiemementien eristä ja pitävät kirjanpidon jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kolme vuotta;
- c) pitävät jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta tarkastusnäytteen sellaisten lajikkeiden siemenistä, joille ei vaadita ylläpitoa;
- d) ottavat näytteet jokaisesta kaupan pidettäväksi tarkoitetusta erästä ja pitävät ne jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta.

Edellä b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimia tarkastetaan virallisesti pistokokein. Velvoitetta, josta säädetään c alakohdassa, sovelletaan ainoastaan niihin vastuuhenkilöihin, jotka ovat tuottajia.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jokainen henkilö, joka aikoo viitata ylläpitoon 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ilmoittaa tästä aikomuksesta.

42 artikla

1. Jos pellolla suoritettussa jälkitarkastuksessa toistuvasti todetaan, että jonkin lajikkeen siemenet eivät riittävästi täytä tunnistettavuudesta tai lajikepuhtaudesta säädettyjä edellytyksiä, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että näiden siementen pitäminen kaupan voidaan kokonaan tai osittain, ja mahdollisesti määrääjäksi, kieltää niiden kaupan pitämisestä vastaavalta henkilöltä.

2. Toimenpiteet, jotka toteutetaan 1 kohdan soveltamiseksi, on peruutettava heti, kun on riittävän varmaa, että kaupan pitämiseksi tarkoitettujen siementen vastaisuudessa täyttävät tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta koskevat edellytykset.

43 artikla

1. Yhteisössä on juurikkaiden perussiemementistä, lukuun ottamatta hybridi- ja synteettisiä lajikkeita, sekä varmennetuista ja perussiemementistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava pistokokein yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia näiden siementen on oltava. Kokeiden järjestäminen ja niiden tulosten arvioiminen annetaan 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tehtäväksi.

2. Vertailukokeita käytetään varmentamisen ja jälkikontrollin teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu,

vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisuutensa annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päivämäärän, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavat järjestelyt on annettava noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Kolmansista maista korjattuja vihannesten siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

44 artikla

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä kemiallisesti käsiteltyjen siementen kaupanpitoedellytyksissä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetaan erityiset edellytykset seuraavien siementen alkuperäisellä paikalla tapahtuvassa suojelussa (*in situ*) sekä niiden kasvattamisen ja kaupan pitämisen kautta kasvien geenivarojen kestävässä käytössä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi:

- a) maatiaiskannat ja -lajikkeet, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämisestä, kuvauksesta, keräämisestä ja käytöstä 20 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/94 ⁽¹⁾ säännösten soveltamista;
- b) lajikkeet, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta, mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- a) 2 kohdan a alakohdan tapauksessa maatiaiskannat ja -lajikkeet on hyväksyttävä tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Erityisesti on otettava huomioon epävirallisten kokeiden tulokset ja viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous sekä asianomaiselle jäsenvaltiolle annetun ilmoituksen mukaiset yksityiskohtaiset kuvaukset lajikkeista ja niiden nimitykset, ja mikäli näiden katsotaan riittävän, voidaan antaa vapautus virallisesta tarkastuksesta. Tällaisen maatiaiskannan tai -lajikkeen hyväksymisen jälkeen siitä käytetään yleisessä lajikeluettelossa nimitystä "suojeltava lajike";
- b) 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksissa aiheelliset määrälliset rajoitukset.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 28.6.1994, s. 1.

45 artikla

1. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

46 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

47 artikla

Jollei 18 artiklan ja liitteiden I ja II säännöksistä muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

48 artikla

1. Edellä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

- edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsiteltyjä siemeniä voidaan pitää kaupan;
- edellytykset, joiden mukaisesti siemeniä voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestävään käyttöön liittyen, mukaan lukien sellaisten lajien siemensekoitukset, jotka sisältävät myös direktiivin 2002/53/EY⁽²⁾ 1 artiklassa lueteltuja lajeja ja jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen;
- edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemeniä voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- näiden lajien siementen on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siementen kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;
- aiheelliset määrälliset rajoitukset.

49 artikla

Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tätä direktiiviä tiettyihin lajeihin, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan näitä lajeja, paitsi silloin, jos tällainen poikkeus on vastoin 16 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

51 artikla

1. Kumotaan direktiivi 70/458/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta liitteessä VI olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut direktiivit.

2. viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

52 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

53 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 1.

LIITE I

KASVUSTON VARMENTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.
2. Perussiemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus. Varmennetuille siemenille on tehtävä vähintään yksi virallisesti valvottu viljelystarkastus, jossa tarkastetaan pistokokein vähintään 20 prosenttia jokaisen lajin kasvustoista.
3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitystason on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden sekä kasvien terveyden riittävä tarkastus on mahdollista.
4. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä kasvustoista, jotka voisivat aiheuttaa vieraan muun kuin toivotun siitepölyn kulkeutumisen, on oltava:

A. *Beta vulgaris*

1. Muista kuin jäljempänä tarkoitetuista lajin *Beta* siitepölyn lähteistä 1 000 metriä;
2. saman alalajin eri lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
3. saman alalajin samojen lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 600 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista lajikeryhmistä päätetään noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

B. *Brassica*-lajit

1. Vieraan siitepölyn lähteistä, jotka voivat aiheuttaa merkittävää huonontumista *Brassica*-lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
2. vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita risteytymään suvun *Brassica*-lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

C. *Teollisuussikuri*

1. Muista saman suvun lajeista tai alalajeista 1 000 metriä;
2. muista teollisuussikurin lajikkeista:
 - a) perussiemeniä varten 600 metriä;
 - b) varmennettuja siemeniä varten 300 metriä.

D. *Muut lajit*

1. Sellaisista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita aiheuttamaan merkittävää ristipölytyksestä johtuvaa huonontumista muiden lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä;
2. muista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita ristipölytyksen seurauksena risteytymään muiden lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 300 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 100 metriä.

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta siitepölyä vastaan on riittävä suoja.

5. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja haitallisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

LIITE II

EDELITYKSET, JOTKA SIEMENTEN ON TÄYTETTÄVÄ

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.
2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.
3. Siementen on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

a) Vaatimukset

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enin- tään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sieme- nistä ta sykeröistä)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (Cheltenham-juurikas)	97	0,5	50 (sykeröt)
<i>Beta vulgaris</i> (muut kuin Cheltenham-juurikas)	97	0,5	70 (sykeröt)
<i>Brassica oleracea</i> (kukkakaali)	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (muut alalajit)	97	1	75
<i>Brassica pekinensis</i>	97	1	75
<i>Brassica rapa</i>	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattisikuri) isolehtisikuri (italiansikuri)	95	1,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	97	1	80
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita maxima</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Cynara cardunculus</i>	96	0,5	65
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	97	0,5	75

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enin- tään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sieme- nistä ta sykeröistä)
<i>Petroselinum crispum</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80

b) Lisävaatimukset

i) palkokasvien siemenet eivät saa olla seuraavien elävien hyönteisten pilaamia:

Acanthoscelides obtectus Sag.*Bruchus affinis* Froel.*Bruchus atomarius* L.*Bruchus pisorum* L.*Bruchus rufimanus* Boh.ii) siemenet eivät saa olla elävien *Acarina*-taudinaiheuttajien pilaamia.

LIITE III

25 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PAINOT

1. Siemenerän enimmäispaino:

a) Lajien <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> ja <i>Vicia faba</i> siemenet.	25 tonnia;
b) Vähintään vehnänjyvän kokoiset, muut kuin lajien <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> ja <i>Vicia faba</i> siemenet	20 tonnia;
c) Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät	10 tonnia.

Erän enimmäispaino saa ylittyä enintään 5 prosentilla.

2. Näytteen vähimmäispaino

Laji	paino (g)
<i>Allium cepa</i>	25
<i>Allium porrum</i>	20
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
<i>Brassica pekinensis</i>	20
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annum</i>	40
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattiskuri), isolehtiskuri (italiansikuri))	15
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250
<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melongena</i>	20
<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1 000

Edellä mainittujen lajien F-1 hybridilajikkeiden osalta voidaan näytteen vähimmäispainoa alentaa neljäsosaan vahvistetusta painosta. Näytteen on kuitenkin oltava painoltaan vähintään 5 g ja sen on sisällettävä vähintään 400 siementä.

LIITE IV

ETIKETTI

A. Virallinen etiketti (perussiemenet ja varmennetut siemenet, lukuun ottamatta pienpakkauksia)

I Ilmoitettava tiedot

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset".
2. Varmennettava viranomaisen ja jäsenvaltion tai niiden lyhenne
3. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ..." (kuukausi ja vuosi), tai kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ..." (kuukausi ja vuosi).
4. Erän viitenumero
5. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla
6. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
7. Luokka
8. Tuotantomaa
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen ilmoitettu lukumäärä
10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainekerkeitä, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhteiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.
11. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:
 - perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten, lajikkeiden ainesosiksi, sana "ainesosa",
 - perussiemenistä muulloin:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa ja jonka mukana on viite lopullisesta lajikkeesta, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä sana "ainesosa",
 - varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä sana "hybridi".
12. Kun itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testatu uudelleen ..." (kuukausi ja vuosi) voidaan ilmoittaa.

II Vähimmäismitat

110 × 67 mm

B. Siementen toimittajan etiketti tai pakkaukseen tehtävät merkinnät (vakiosiemenet ja luokan "varmennetut siemenet" pienpakkaukset)

I Ilmoitettavat tiedot

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset".
2. Etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistemerkki.

3. Sulkemisen tai viimeisen itävyystarkastuksen mukainen markkinointivuosi. Markkinointivuoden päättymisaika voidaan ilmoittaa.
 4. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
 5. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
 6. Luokka: pienpakkauksissa varmennetut siemenet voidaan merkitä kirjaimella "C" tai "Z", ja vakiosemenet kirjaimilla "St".
 7. Vakiosiemementen osalta etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön antama viitenumero.
 8. Varmennettujen siementen osalta viitenumero varmennetun erän tunnistamista varten.
 9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen määrä, enintään 500 gramman pienpakkauksia lukuun ottamatta.
 10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.
- II Etiketin vähimmäismitat (lukuun ottamatta pienpakkauksia)
- 110 × 67 mm.
-

LIITE V

**LOPULLISESTI VARMENTAMATTOMILLE, TOISESSA JÄSENVALTIOSSA KORJATUILLE SIEMENILLE
ANNETTAVA ETIKETTI JA ASIAKIRJA****A. Etiketissä ilmoitettavat tiedot**

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä, tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu ”lopullisesti varmentamattomia siemeniä”.

B. Etiketin väri

Etiketin on oltava harmaa.

C. Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot

- asiakirjan antava viranomainen,
 - laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
 - lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - luokka,
 - kylvösiementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
 - pellon tai erän viitenumero,
 - asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
 - korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
 - todistus siitä, että siementä tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
 - tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset.
-

LIITE VI

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 70/458/ETY (EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 70/458/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 76/307/ETY (EYVL L 72, 18.3.1976, s. 16)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 79/641/ETY (EYVL L 183, 19.7.1979, s. 13)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/692/ETY (EYVL L 205, 13.8.1979, s. 1)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 3 artikla
Neuvoston direktiivi 80/1141/ETY (EYVL L 341, 16.12.1980, s. 27)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 86/155/ETY (EYVL L 118, 7.5.1986, s. 23)	ainoastaan 6 artikla
Komission direktiivi 87/120/ETY (EYVL L 49, 18.2.1987, s. 39)	ainoastaan 5 artikla
Komission direktiivi 87/481/ETY (EYVL L 273, 26.9.1987, s. 45)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 8 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 7 kohdassa direktiivin 70/458/ETY tehtyjen viittausten osalta
Komission direktiivi 96/18/EY (EYVL L 76, 26.3.1996, s. 21)	ainoastaan 3 artikla
Komission direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 6 kohta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 7 artikla

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
70/458/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä tammikuuta 1973 (6 artiklan 13 ja 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 (muut säännökset)
73/438/ETY	1 päivä tammikuuta 1974 (6 artiklan 4 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1974 (muut säännökset)
76/307/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artiklan 5 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
79/641/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
79/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
79/967/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982
80/1141/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
86/155/ETY	1 päivä maaliskuuta 1986 (6 artiklan 3 ja 8 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1987 (muut säännökset)
87/120/ETY	1 päivä heinäkuuta 1988
87/481/ETY	1 päivä heinäkuuta 1989
88/332/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982 (7 artiklan 9 alakohta) 1 päivä tammikuuta 1986 (7 artiklan 6 ja 10 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1992 (7 artiklan 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
96/18/EY	1 päivä heinäkuuta 1996
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽³⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 2)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973, Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽²⁾ Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995:

- Suomi ja Ruotsi aavat lykätä enintään 31 päivään joulukuuta 1995 asti tämän direktiivin soveltamista alueellaan niiden omista kansallisista viljelykasvilajien ja vihanneslajien lajikeluetteloissa luetteltujen sellaisten lajikkeiden siementen kaupan pitämiseen niiden alueella, joita ei ole virallisesti hyväksytty kyseisten direktiivien säännösten mukaisesti. Tällaisten lajikkeiden siementä ei saa pitää kaupan muiden jäsenvaltioiden alueella kyseisenä aikana,
- lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset eivät koske sellaisia viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikkeita, jotka liittymisajan kohtana tai sen jälkeen on luettu sekä Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa että yhteisön luetteloissa,
- ensimmäisessä luettelomahdassa mainitun määräajan kuluessa sellaiset Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa esiintyvät lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty edellä mainittujen direktiivien säännösten mukaisesti, sisällytetään yhteisön viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikeluetteluihin.

⁽³⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne "ETY", jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan ensimmäinen alakohta
34 artikla	1 artiklan toinen alakohta
1 a artikla	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan e alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan v alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 b kohta	2 artiklan 3 kohta
3–8 artikla	3–8 artikla
9 artikla	—
10 artikla	9 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
13 a artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3–5	—
17–19 artikla	17–19 artikla
20 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 a kohta	20 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	20 artiklan 3 kohta
20 artiklan 3 kohta	20 artiklan 4 kohta

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
20 artiklan 5 kohta	—
20 a artikla	21 artikla
21 artikla	22 artikla
21 a artikla	23 artikla
22 artikla	24 artikla
23 artikla	25 artikla
24 artikla	26 artikla
25 artikla	27 artikla
26 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
26 artiklan 1 a kohta	28 artiklan 2 kohta
26 artiklan 1 b kohta	28 artiklan 3 kohta
26 artikla 2 kohdan 1–3 alakohta	28 artiklan 4 kohdan 1–3 alakohta
26 artiklan 2 kohdan 4 alakohta	—
27 artikla	29 artikla
28 artikla	30 artikla
28 a artikla	31 artikla
29 artikla	32 artikla
29 a artikla	33 artikla
30 artikla	34 artikla
30 a artikla	35 artikla
31 artikla	36 artikla
32 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
32 artiklan 3 kohta	37 artiklan 2 kohta
33 artikla	38 artikla
35 artikla	39 artikla
36 artikla	40 artikla
37 artikla	41 artikla
38 artikla	42 artikla
39 artikla	43 artikla
39 a artiklan 1 ja 2 kohta	44 artiklan 1 ja 2 kohta
39 a artiklan 3 kohdan i alakohta	44 artiklan 3 kohdan a alakohta
39 a artiklan 3 kohdan ii alakohta	44 artiklan 3 kohdan b alakohta
40 b artikla	45 artikla
40 artikla	46 artiklan 1,2 ja 4 kohta
40 a artikla	46 artiklan 1,3 ja 4 kohta
41 artikla	47 artikla
41 a artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
41 a artiklan 2 kohdan i alakohta	48 artiklan 2 kohdan a alakohta
41 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	48 artiklan 2 kohdan b alakohta
42 artikla	49 artikla
—	50 artikla ⁽¹⁾
—	51 artikla
—	52 artikla
—	53 artikla

Direktiivi 70/458/EY	Tämä direktiivi
LIITTEESSÄ I oleva 1 osa	LIITTEESSÄ I oleva 1 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 2 osa	LIITTEESSÄ I oleva 2 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 3 osa	LIITTEESSÄ I oleva 3 kohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan A alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A a kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan B alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A b kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan C alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan B kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan D alakohta
LIITTEESSÄ I oleva 5 osa	LIITTEESSÄ I oleva 5 kohta
LIITE II	LIITE II
LIITE III	LIITE III
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 a alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 12 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta
LIITTEESSÄ IV oleva B osa	LIITTEESSÄ IV oleva B osa
LIITE V	LIITE V
—	LIITE VI
—	LIITE VII

(¹) 98/95/EY, 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY, 8 artiklan 2 kohta.

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/56/EY,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
siemenperunoiden pitämisestä kaupan**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa

- (1) Siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/403/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Perunoiden tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Perunanviljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siemenperunoiden käytöstä.
- (4) Yhteisössä saavutetaan perunanviljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat erityisesti terveyteen nähden yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan. Sen vuoksi viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta säädetään neuvoston direktiivissä 2002/53/EY ⁽⁴⁾.
- (5) Yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden ja Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin. Sisämarkkinoiden vahvistumisen myötä yhteisön järjestelmää olisi sovellettava tuotantoon kaupan pitämistä varten sekä kaupan pitämiseen ilman jäsenvaltioiden mahdollisuutta poiketa tästä yksipuolisella tavalla, joka on omiaan estämään siemenperunoiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

(6) Siemenperunoita saa pääsääntöisesti pitää kaupan ai-noastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemenperunoiksi tai varmennetuiksi siemenperunoiksi. Teknisten termien ”perussiemenperuna” ja ”varmennettu siemenperuna” valinta perustuu olemassa olevaan kansainväliseen alan terminologiaan. Olisi kuitenkin sallittava perussiemenperunaa aikaisemmassa vaiheessa olevien siemenperunoiden käyttö. Tietyissä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemenen perunoita aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia perussiemenperunoita ja raakasiemenperunoita.

(7) Jäsenvaltiot voivat jakaa siemenperunoiden luokat eri vaatimukset täyttäviin alaluokkiin. Olisi säädettävä nopeutetulla menettelyllä yhteisön alaluokista ja niiden vaatimuksista. On kuitenkin jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, missä määrin ne soveltavat näitä alaluokkia omassa tuotannossaan.

(8) Ottaen huomioon nykyisissä lisästekniikoissa tapahtuneen edistyksen olisi vahvistettava yhteisön menettely mikroliäystekniikan avulla tuotettavien siemenperunoiden kaupan pitämisessä sovellettavien erityisten sääntöjen laatimisen osalta.

(9) Yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava siemenperunoihin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

(10) Siemenperunoiden geneettisen arvon ja terveyden sekä niiden ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä epäpuhtauksia sekä tiettyjä siemenperunoiden vikoja ja tauteja koskevasta sallituista poikkeamista.

(11) Jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa, siemenperunoiden pitämiseksi kaupan koko alueellaan tai osalla siitä, toteuttaa liitteessä I säädetyt toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä määritettyjä viruksia vastaan, joita näillä alueilla ei esiinny tai jotka vaikuttavat erityisen haitallisilta näiden alueiden viljelyksille. Siten tämän säännöksen soveltamisalaa olisi laajennettava virusten lisäksi myös muihin haitallisiin organismeihin.

(12) Siemenperunoiden tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön sääntöjä pakkauksesta, sulkemisesta ja merkinnöistä. Sen vuoksi etiketeissä on oltava tarvittavat tiedot virallisen tarkastuksen suorittamiseksi

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2320/66, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/742/EY (EYVL L 297, 18.11.1999, s. 39).

⁽³⁾ Ks. liitteessä IV oleva A osa.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 1.

- ja käyttäjän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta.
- (13) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuviin lajikkeiden siemenperunoiden pitämiseksi kaupan, sekä sellaiset säännöt siemenperunoiden geenivarojen säilyttämiseksi, joilla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajikkeiden säilyttäminen hyödyntämällä niitä alkuperäisillä kasvupaikoilla (*in situ*).
- (14) Poikkeusten on oltava sallittuja tiettyissä olosuhteissa tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan määräysten soveltamista. Näitä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.
- (15) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siemenperunoiden laatuun liittyvien edellytysten kuin siemenperunoiden tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemenperunoita pidetään kaupan.
- (16) Nämä edellytykset täyttäviä siemenperunoita eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista, paitsi kun yhteisön säännöissä säädetään tautien, haitallisten organismien ja niiden tartunnanlevittäjien osalta toleransseista.
- (17) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja siemenperunoita saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niillä on samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuilla ja yhteisön sääntöjen mukaisilla siemenperunoilla.
- (18) Jos eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siemenperunoiden hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemenperunoita, joihin sovelletaan väljempää vaatimusta, samoin kuin sellaisiin lajikkeisiin kuuluvia siemenperunoita, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.
- (19) Jotta taattaisiin jäsenvaltioissa varmennettujen siemenperunoiden täyttävän säädetyt edellytykset ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata näitä siemenperunoita kolmansista maista lähtöisin oleviin siemenperunoihin, jäsenvaltioihin on perustettava yhteisön vertailukokeita, jotta eri luokkiin kuuluville varmennetuille siemenperunoille voidaan suorittaa vuosittainen jälkitarkastus. Jäsenvaltioilla on oltava lupa kieltää kaikkien lajikkeiden tai tiettyjen lajikkeiden osalta muista jäsenvaltioista lähtöisin olevien siemenperunoiden pitäminen kaupan, jos vertailukokeiden tulokset eivät ole useiden vuosien aikana olleet tyydyttäviä.
- (20) On suotavaa järjestää määräaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.
- (21) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (22) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi liitteessä IV olevassa B osassa mainitut direktiivit,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan siemenperunoiden tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin siemenperunoihin, jotka todistettavasti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Kaupan pitämisellä': siemenperunoiden myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siemenperunoiden kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siemenperunoiden kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

- siemenperunoiden toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,
- siemenperunoiden toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuihin siemenperunoihin ei siirry palvelujen tarjoajalle.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siemenperunoiden toimittamista tietyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-ainesten tuottamiseksi tai siemenperunoiden lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemenperunoihin ja saatuun satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siemenperunoiden toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siemenperunoiden täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

- b) 'Perussiemenperunalla': perunan mukuloita,
- i) jotka on tuotettu lajiketta ja terveyttä koskevan säilyttävän lajikevalinnan sääntöjen mukaan;
 - ii) jotka on tarkoitettu varsinkin varmennettujen siemenperunoiden tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II säädetty perussiemenperunaa koskevat vähimmäisedellytykset; ja
 - iv) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä mainittuja vähimmäisedellytyksiä on noudatettu.
- c) 'Varmennetulla siemenperunalla': perunan mukuloita,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenperunoista tai varmennetuista siemenperunoista tai perussiemenperunoita aikaisempaan vaiheeseen kuuluvista siemenperunoista, jotka virallisessa tarkastuksessa ovat täyttäneet perussiemenperunoille säädetty edellytykset;
 - ii) jotka on ennen muuta tarkoitettu muuhun kuin siemenperunan tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II säädetty varmennettua siemenperunaa koskevat vähimmäisedellytykset; ja
 - iv) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä mainittuja vähimmäisedellytyksiä on noudatettu.
- d) 'Virallisilla toimenpiteillä': sellaisia toimenpiteitä, joita toteuttavat
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
 - ii) julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt jonkin valtion vastuulla, taikka
 - iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,
- sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa mainitut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa saa pitää kaupan ainoastaan, jos se on virallisesti varmennettu perussiemenperunaksi tai varmennetuksi siemenperunaksi ja jos se täyttää liitteissä I ja II vahvistetut vähimmäisedellytykset.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperuna, joka ei kaupan pitämisen aikana täytä liitteessä II vahvistettuja vähimmäisedellytyksiä, voidaan lajitella. Hyväksyty siemenperuna joutuu sen jälkeen uuteen viralliseen kokeeseen.

2. Jäsenvaltiot voivat jakaa 2 artiklassa säädetty siemenperunaluokat alaluokkiin, jotka täyttävät eri edellytykset.

3. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä virallisesti varmennettujen siemenperunoiden osalta voidaan määrittää:

- yhteisön alaluokat,
- alaluokkiin sovellettavat edellytykset,
- alaluokista käytettävät nimitykset.

Jäsenvaltiot voivat säätää, missä määrin ne soveltavat yhteisön alaluokkia oman tuotantonsa varmentamisessa.

4. Mikrolisästekniikoilla tuotetuille siemenperunoille, jotka eivät täytä tällä direktiivillä säädettyjä kokosedellytyksiä, voidaan vahvistaa 25 artiklassa 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- poikkeukset tämän direktiivin erityisistä säännöksistä,
- kyseisiin siemenperunoihin sovellettavat edellytykset,
- kyseisiin siemenperunoihin sovellettavat nimitykset.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoita aikaisemman sukupolven jalostettuja siemenperunoita voidaan pitää kaupan.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen vähimmäisedellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

6 artikla

1. Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan

- a) pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemenperunoita;

b) tarkoituksenmukaisia määriä muuhun testi- tai koekäyttöön tarkoitettuja siemenperunoita, jos ne ovat lajiketta, josta kyseisessä jäsenvaltiossa on tehty luetteloon kirjaamista koskeva pyyntö.

Geneettisesti muunnetun aineiston osalta lupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien välttämiseksi. Tätä koskevassa ympäristöriskien arvioinnissa on sovellettava direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 4 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

2. Käyttötarkoitukset, joita varten 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupia voidaan antaa, pakkausten merkintää koskevat säännökset sekä määrät ja edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisia lupia, vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettuja säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunoiden näytteet mukuloiden varmentamista varten on virallisesti otettava tarkoitukseen soveltuvin menetelmin.

8 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kasvien terveyteen liittyvistä syistä niiden alueella tuotetut siemenperunat ja muut perunat voidaan pitää erillään tuotantoon aikana.

2. Edellä 1 kohdan vaatimukseen voi sisältyä toimenpiteitä, joiden avulla:

- siemenperunoiden tuotanto erotetaan muiden perunoiden tuotannosta,
- siemenperunat erotetaan muista perunoista kokolajittelua, varastointia, kuljetusta ja käsittelyä varten.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa ei saa pitää kaupan, jos se on käsitelty itämisenestoaineilla.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunaa voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos se on kooltaan vähintään sellainen, että se ei läpäise nelikulmaista silmää, jonka kunkin sivun pituus on 25 mm. Sellaisten mukuloiden osalta, jotka

ovat liian suuria läpäistääkseen nelikulmaisen silmän, jonka kunkin sivun pituus on 35 mm, kokolajittelussa käytettävien enimmäis- ja vähimmäisrajojen on oltava viidellä jaollisia.

Yhden toimituserän mukuloiden koon enimmäisvaihtelun on oltava sellainen, että molempien käytettyjen nelikulmaisten silmien sivujen pituusero on enintään 25 mm. Näitä kokolajittelusääntöjä voidaan muuttaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Yksi erä ei saa sisältää enempää kuin 3 painoprosenttia mukuloita, joiden kokon on pienempi kuin vähimmäiskoko, eikä enempää kuin 3 painoprosenttia mukuloita, joiden koko on suurempi kuin merkitty enimmäiskoko.

3. Jäsenvaltiot voivat kotimaisten siemenperunoiden osalta rajoittaa tiukemmin yhden erän mukuloiden enimmäis- ja vähimmäiskokojen välistä vaihtelua.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenerunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa ta säiliöissä, jotka on suljettava ja varustettava 12 ja 13 artiklan säännösten mukaisesti suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä. Pakkausten on oltava uusia; säiliöiden on oltava puhtaita.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pieniä, viimeiselle käyttäjälle toimitettavia määriä koskevia poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenerunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset ja säiliöt suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 13 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai itse pakkaukseen tai säiliöön.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttäväkö määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisen uudelleen sulkeamisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa olevat viranomaiset on ilmoitettava 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa etiketissä.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden alueella suljettujen pienpakkausten osalta. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenerunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset ja säiliöt:

- a) on varustettava pakkauksen tai säiliön ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteen III vaatimukset ja jossa tiedot on ilmoitettu jollakin yhteisön virallisista kielistä. Perussiemenerunoiden etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siemenperunoiden sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;
- b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan A osan, 3, 4 ja 6 kohdassa säädetyt etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei se aiheuta sekaannusta edellä a alakohdassa tarkoitettun virallisen etiketin kanssa. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos käytetään a alakohdan säännösten mukaisesti itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädetyissä tapauksissa kaikki perussiemenerunoiden tai varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset tai säiliöt on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen tai säiliöön painetuista toimittajaa koskevista tiedoista). Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenperunoista, siemenperunaerään tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetystä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai asiakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenerunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä sekä pakkauksessa tai sen sisällä tai säiliön päällä.

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettavien siemenperunoiden ominaispiirteisiin, tarkastusta koskeviin vaatimuksiin, merkintöihin ja sulkemiseen ei sovelleta tässä direktiivissä tai jossain muussa direktiivissä säädettyjen lisäksi muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

2. Komissio antaa luvan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen siemenperunoiden pitämiseksi kaupan yhden tai useamman jäsenvaltion koko alueella tai osalla siitä toteuttaa direktiivin liitteissä I ja II säädetyt toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä haitallisia organismien vastaan, joita näillä alueilla ei esiinny tai jotka vaikuttavat erityisen haitallisilta näiden alueiden viljelyksille. Jos tällaisen organismin esiintymisen tai leviämisen uhka on välitön, asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä heti hakemuksen jätettyään, kunnes komissio on ilmaissut lopullisen kantansa asiasta.

18 artikla

Perussiemenerunoita aikaisemman sukupolven jalostettuja siemenperunoita voidaan 4 artiklan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

- a) ne on tuotettu lajiketta ja terveyttä koskevien säilyttävän lajikevalinnan sääntöjen mukaisesti;
- b) ne on tarkoitettu erityisesti perussiemenerunoiden tuotantoon;
- c) ne täyttävät esiperussiemenerunoita koskevat vähimmäisedellytykset, jotka on vahvistettu 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;
- d) virallisessa tarkastuksessa on todettu, että ne täyttävät c alakohdassa tarkoitettua vähimmäisedellytykset;

- e) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisissa pakkauksissa tai säiliössä; ja
- f) pakkaukset tai säiliöt on varustettu virallisella etiketillä; jossa on vähintään seuraavat tiedot:
- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - tuottajan tunnistenumero tai erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi,
 - laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennyksessä muodossa ja ilman auktorien nimiä tai yleisessä muodossa, tai molemmat,
 - lajike, vähintään latinalaisin kirjaimin,
 - maininta "esiperussiemenerunoita".

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

19 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tämän direktiivin tietyille, muuta kuin kasvinsuojelua koskeville säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltiot voidaan tällaisten kokeiden yhteydessä vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus määritellään ottaen huomioon sovellettavat säännökset. Koe saa kestää enintään seitsemän vuotta.

20 artikla

1. Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdan tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio voi kokonaan tai osittain kieltää yhteisön tietyllä alueella korjattujen siemenperunoiden pitämisen kaupan, jos kyseisellä alueella korjatusta, yhdellä tai useammalla yhteisön koepellolla kasvatetusta perussiemenerunasta tai varmennetusta siemenperunasta virallisesti otettujen näytteiden jälkeläisaineisto on kolmena peräkkäisenä vuonna huomattavasti poikennut liitteessä I olevan 1 kohdan c alakohdassa, 2 kohdan c alakohdassa sekä 3 ja 4 kohdassa säädetyistä vähimmäisedellytyksistä. Vertailevissa kokeissa voidaan tarkastaa myös muiden liitteessä I määrittäneiden vähimmäisedellytysten täyttyminen.

2. Komissio peruuttaa edellä 1 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden heti, kun on riittävän varmasti osoitettu, että kyseisellä yhteisön alueella korjattu perussiemeneruna ja var-

mennettu siemenperuna täyttävät vastaisuudessa 1 kohdassa tarkoitettujen vähimmäisedellytykset.

3. Vertailukokeiden suorittamiseen tarvittavat säännökset annetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Kolmansissa maissa korjattuja siemenperunoita voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

21 artikla

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, vastaavtko kolmannessa maassa korjatut siemenperunat, joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta sekä niiden toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu niiden tutkimiseksi, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, niiden merkitsemiseksi ja niiden valvomiseksi, tässä suhteessa tämän direktiivin säännöksiä ja vastaavtko ne yhteisössä korjattuja perussiemenerunoita tai varmennettuja siemenperunoita.

2. Kunnes neuvosto ilmaisee kantansa 1 kohdan säännösten mukaisesti, jäsenvaltiot voivat itse tehdä mainitussa kohdassa tarkoitellut päätökset. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1975.

3. Jäsenvaltiolle annetaan lupa pidentää 2 kohdan mukaisesti tehtyjen päätösten voimassaoloaikaa 31 päivään maaliskuuta 2002 siten, että näitä päätöksiä voidaan käyttää ainoastaan kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetulla neuvoston direktiivillä 2000/29/EY⁽¹⁾ vahvistettujen, yhteisön kasvinsuojelua koskevien sääntöjen mukaan jäsenvaltioille kuuluvien velvoitteiden mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa esitetty määräaika voidaan pidentää kolmansille maille 25 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos vastaavuutta ei ole mahdollista todeta käytettävissä olevien tietojen perusteella 1 kohdan mukaisesti, ja siksi aikaa kun vastaavuustoteamus ei näiden tietojen perusteella ole mahdollista.

4. Edellä 1 ja 2 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

22 artikla

1. Perussiemenerunoiden tai varmennettujen siemenperunoiden yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi voidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot sallivat pitää rajoitetun ajan koko yhteisön alueella kaupan saatavuuteen liittyvien vaikeuksien

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viiemksi muutettuna komission direktiivillä 2002/28/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 23).

ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemenperunoita tai sellaisen lajikkeen siemenperunoita, jotka eivät kuulu viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteluihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenperunaluokan osalta virallisena etikettinä käytetään vastaavalle luokalle tarkoitettua etikettiä; niiden lajikkeiden siemenperunoiden osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteluihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenperunat kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 25 artiklan 2 kohdassa menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että siemenperunat tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten mukaisia.

2. Rajoittamatta siemenperunoiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenperunamäärissä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- a) laji;
- b) lajike;
- c) luokka;
- d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen;
- e) lähettäjämaa;
- f) tuoja;
- g) siemenperunoiden määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

25 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysoaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

26 artikla

Jollei liitteissä I ja II vahvistetuista toleransseista taudeille, haitallisille organismeille tai niiden tartunnanlevittäjille muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisten tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

27 artikla

1. Edellä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

- a) edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsitellyjä siemenperunoita voidaan pitää kaupan;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti siemenperunoita, jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestävään käyttöön liittyen;
- c) edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemenperunoita voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- a) näiden lajien siemenperunoiden on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siemenperunoiden kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;
- b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

29 artikla

Kumotaan direktiivi 66/403/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IV olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, sanottuna kuitenkin rajoittamatta liitteessä IV olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut säädökset.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

30 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

31 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. RAJOY BREY

LIITE I

SIEMENPERUNAN VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

1. Perussiemenperunan on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) virallisessa viljelystarkastuksessa tyvimädän saastuttamien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 2;
 - b) ensimmäisen sukupolven kasveissa lajikkeesta poikkeavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,25, ja vieraita lajikkeita edustavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,1;
 - c) Ensimmäisen sukupolven kasveissa sellaisten kasvien, joilla esiintyy vakavia tai lieviä virustaudin oireita, kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 4.
 2. Varmennetun siemenperunan on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) virallisessa viljelystarkastuksessa tyvimädän saastuttamien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 4;
 - b) ensimmäisen sukupolven kasveissa lajikkeesta poikkeavien kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,5 ja vieraiden lajikkeiden kasvien kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 0,2;
 - c) ensimmäisen sukupolven kasveissa sellaisten kasvien, joilla esiintyy vakavia virustaudin oireita, kappaleprosentti ei ole suurempi kuin 10. Huomioon ei oteta lievää kirjavuutta eli yksinkertaista lehtien vaalenemista, johon ei liity lehtien muodon muuttumista.
 3. Kun arvioidaan sellaisen lajikkeen jälkeläisaineistoa, joka on kroonisen virustaudin saastuttama, ei oteta huomioon kyseisen viruksen aiheuttamia lieviä oireita.
 4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa, 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädettyjä toleransseja sovelletaan ainoastaan sellaisiin virustauteihin, jotka ovat Eurooppaan levinneiden virusten aiheuttamia.
 5. Tuotantomaaperä ei ole *Heterodera rostochiensis* Woll. -taudinaiheuttajan pilaama.
 6. Viljelyksellä ei esiinny seuraavia taudinaiheuttajia:
 - a) *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.;
 - b) *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. ja Kotth.) Skapt. ja Burkh.
-

LIITE II

SIEMENPERUNAERIEN LAADUN VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

- A. Toleranssit seuraavien siemenperunan epäpuhtauksien, vikojen ja tautien osalta:
1. Maata ja vieraita aineita	2 painoprosenttia
2. Kuiva ja märkä mätä, jos niitä ei ole aiheuttanut <i>Synchytrium endobioticum</i> , <i>Corynebacterium sepedonicum</i> tai <i>Pseudomonas solanacearum</i>	1 painoprosenttia
3. Ulkoiset viat (esimerkiksi epämuodostuneet tai vahingoittuneet mukulat)	3 painoprosenttia
4. Perunarupi; yli kolmannes mukulan pinta-alasta saastunut.	5 painoprosenttia
Edellä 2—4 kohdan toleranssit yhteensä	6 painoprosenttia.
- B. Siemenperunoissa ei ole taudinaiheuttajia *Heterodera rostochiensis*, *Synchytrium endobioticum*, *Corynebacterium sepedonicum* ja *Pseudomonas solanacearum*.

LIITE III

ETIKETTI

- A. Ilmoitettavat tiedot
1. "EY-säännöt ja -vaatimukset"
 2. Varmentava viranomaisen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenne
 3. Tuottajan tunnistusnumero tai erän viitenumero
 4. Sulkemiskuukausi ja -vuosi
 5. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin
 6. Tuotantomaa
 7. Luokka ja mahdollisesti alaluokka
 8. Koko
 9. Ilmoitettu nettopaino
- B. Vähimmäismitat
- 110 mm × 67 mm

LIITE IV

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(29 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 66/403/ETY (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2320/66)	
Neuvoston direktiivi 69/62/ETY (EYVL L 48, 26.2.1969, s. 7)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiivin 66/403/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 75/444/ETY (EYVL L 196, 26.7.1975, s. 6)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 76/307/ETY (EYVL L 72, 18.3.1976, s. 16)	ainoastaan 1 artikla
Neuvoston direktiivi 77/648/ETY (EYVL L 261, 14.10.1977, s. 21)	
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 78/816/ETY (EYVL L 281, 6.10.1978, s. 18)	
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 1 artiklan
Neuvoston direktiivi 80/52/ETY (EYVL L 18, 24.1.1980, s. 29)	
Neuvoston direktiivi 81/561/ETY (EYVL L 203, 23.7.1981, s. 52)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 84/218/ETY (EYVL L 104, 17.4.1985, s. 19)	
Neuvoston direktiivi 86/215/ETY (EYVL L 152, 6.6.1986, s. 46)	
Neuvoston direktiivi 87/374/ETY (EYVL L 197, 18.7.1987, s. 36)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 88/359/ETY (EYVL L 174, 6.7.1988, s. 51)	
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 89/366/ETY (EYVL L 159, 10.6.1989, s. 59)	
Neuvoston direktiivi 90/404/ETY (EYVL L 208, 7.8.1990, s. 30)	
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 4 kohdassa direktiivin 66/403/ETY tehtyjen viittausten osalta
Komission direktiivi 91/127/ETY (EYVL L 60, 7.3.1991, s. 18)	
Komission direktiivi 92/17/ETY (EYVL L 82, 27.3.1992, s. 69)	
Komission direktiivi 93/3/ETY (EYVL L 54, 5.3.1993, s. 21)	
Komission direktiivi 93/108/ETY (EYVL L 319, 21.12.1993, s. 39)	
Komission päätös 96/16/EY (EYVL L 6, 9.1.1996, s. 19)	
Neuvoston direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 4 alakohta
Komission päätös 97/90/EY (EYVL L 27, 30.1.1997, s. 49)	
Komission päätös 98/111/EY (EYVL L 28, 4.2.1998, s. 42)	
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 4 artikla
Komission päätös 1999/49/EY (EYVL L 16, 21.1.1999, s. 30)	
Komission päätös 1999/742/EY (EYVL L 297, 18.11.1999, s. 39)	

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA
(29 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
66/403/ETY	1 päivä heinäkuuta 1968 (13 artiklan 1 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1969 (muut säännökset) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
69/62/ETY	1 päivä heinäkuuta 1969 ⁽¹⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1970 (4 artiklan 3 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 ⁽¹⁾ (4 artiklan 1 kohta) 1 päivä heinäkuuta 1971 (muut säännökset)
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973
73/438/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973 (4 artiklan 1 kohta) 1 päivä tammikuuta 1974 (4 artiklan 2 kohta)
75/444/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
76/307/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975
77/648/ETY	1 päivä tammikuuta 1977
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (4 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/816/ETY	1 päivä heinäkuuta 1978
79/967/ETY	1 päivä tammikuuta 1980
80/52/ETY	1 päivä heinäkuuta 1979
81/561/ETY	
84/218/ETY	
86/215/ETY	
87/374/ETY	
88/332/ETY	
88/359/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1990
89/366/ETY	
90/404/ETY	
90/654/ETY	
91/127/ETY	
92/17/ETY	
93/3/ETY	28 päivä helmikuuta 1993
93/108/EY	1 päivä joulukuuta 1993
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽⁴⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 [Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 23]
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Irlannin, Tanskan ja Yhdistyneen kuningskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973 13 artiklan 1 kohdan osalta, 1 päivä heinäkuuta 1974 perussiemenerunon koskevien säännösten osalta ja 1 päivä heinäkuuta 1976 muiden säännösten osalta.

⁽²⁾ Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽³⁾ Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995.

Kuitenkin:

— Ruotsi saa pitää voimassa enintään 31 päivään joulukuuta 1996 asti siemenperunoiden kaupan pitämiseen alueellaan liittyvän 40 prosentin poikkeaman painosta sellaisten mukuloiden osalta, joiden pinnasta enemmän kuin yhdessä kymmenesosassa esiintyy rupea. Kyseistä poikkeamaa sovelletaan ainoastaan niillä Ruotsin alueilla tuotettujen siemenperunoiden osalta, joilla on todettu erityisiä rupeen liittyviä ongelmia,

— tällaisia siemenperunoita ei saa tuoda muiden jäsenvaltioiden alueelle. Ruotsi mukauttaa tässä suhteessa lainsäädäntönsä direktiivin liitteessä II olevien asiaa koskevien määräysten mukaiseksi edellä mainitun määräajan päättymiseen mennessä,

— Ruotsi soveltaa kuitenkin liittymisestä alkaen niitä direktiivin säännöksiä, joilla varmistetaan direktiivin säännösten mukaisen aineiston pääsy markkinoille sen alueella.

⁽⁴⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne "ETY", jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 66/403/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan ensimmäinen alakohta
17 artikla	1 artiklan toinen alakohta
1 a artikla	2 artiklan a kohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohta	2 artiklan b kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan b alakohta	2 artiklan b kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan c alakohta	2 artiklan b kohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohdan d alakohta	2 artiklan b kohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan c kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan c kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan c kohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan c kohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan d kohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan d kohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan d kohdan iii alakohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan A alakohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan B alakohta	—
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohta
3 a artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
5 a artikla	8 artikla
6 artikla	9 artikla
7 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	—
8 artikla	11 artikla
9 artikla	12 artikla
10 artikla	13 artikla
11 artikla	14 artikla
11 a artikla	15 artikla
12 artikla	16 artikla
13 artikla	17 artikla
13 a artikla	18 artikla
13 b artikla	19 artikla
14 artikla	20 artikla
15 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	21 artikla 2 kohta
15 artiklan 2 a kohta	21 artikla 3 kohta

Direktiivi 66/403/EY	Tämä direktiivi
15 artiklan 3 kohta	21 artikla 4 kohta
16 artikla	22 artikla
18 artikla	23 artikla
19 a artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
20 a artiklan 1 kohta	27 artikla 1 kohta
20 a artiklan 2 kohdan i alakohta	27 artikla 2 kohdan a alakohta
20 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	27 artikla 2 kohdan b alakohta
21 artikla	—
—	28 artikla ⁽¹⁾
—	29 artikla
—	30 artikla
—	31 artikla
LIITE I	LIITE I
LIITE II	LIITE II
LIITTEESSÄ III olevan A osan 1 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 1 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 2 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 2 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 3 a kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 4 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 4 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 5 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 5 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 6 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 6 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 7 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 7 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 8 kohta
LIITTEESSÄ III olevan A osan 8 kohta	LIITTEESSÄ III olevan A osan 9 kohta
LIITTEESSÄ III oleva B osa	LIITTEESSÄ III oleva B osa
—	LIITE IV
—	LIITE IV

⁽¹⁾ 98/95/EY 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY 8 artiklan 2 kohta.

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/57/EY,

tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002,

öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

on kuullut talous- ja sosiaalikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa

- (1) Öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä 69 /208/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Öljy- ja kuitukasvien tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.
- (3) Öljy- ja kuitukasvien viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä.
- (4) Yhteisössä saavutetaan öljy- ja kuitukasvien viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäväksi kaupan. Sen vuoksi viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta säädetään neuvoston direktiivissa 2002/53/EY ⁽⁴⁾.
- (5) Yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin. Sisämarkkinoiden vahvistumisen myötä yhteisön järjestelmää olisi sovellettava siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten sekä siementen kaupan pitämiseen ilman jäsenvaltioiden mahdollisuutta poiketa tästä yksipuolisesti tavalla, joka on omiaan estämään siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

(6) Öljy- ja kuitukasvien siemeniä saa pääsääntöisesti pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi tai tiettyjen lajien osalta virallisesti tarkastettu ja varmennettu kaupasiemeniksi. Teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu jo olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan. Tietyissä erityisissä olosuhteissa on oltava mahdollista pitää kaupan perussiemeniä ja raakasiemeniä aikaisemmasta sukupolvesta peräisin olevia jalostettuja siemeniä.

(7) Yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

(8) Öljy- ja kuitukasvien siementen geneettisen arvon ja ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä erityiseen puhtauteen ja itävyyteen liittyvistä edellytyksistä.

(9) Siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemista ja merkinnöistä. Sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta.

(10) Olisi laadittava säännöt kemiallisesti käsiteltyjen sekä luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvien lajikkeitten siementen pitämiselle kaupan sekä sellaiset säännöt siementen geenivarojen säilyttämiseksi, joilla voidaan turvata geneettisen köyhtymisen uhkaamien lajien säilyttäminen hyödyntämällä niitä alkuperäisillä kasvupaikoilla (*in situ*).

(11) Poikkeusten on oltava sallittuja tietyissä olosuhteissa, tämän kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 14 artiklan määräysten soveltamista. Näistä poikkeuksia noudattavien jäsenvaltioiden on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽³⁾ Ks. liitteessä VI oleva A osa.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 1.

(12) Jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan.

(13) Nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetty rajoitukset kaupan pitämisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamista.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

(14) On tarpeen tietyin edellytyksin varmentaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemienistä toisessa maassa lisätyt siemenet ja kyseisessä jäsenvaltioissa lisätyt siemenet.

Tätä direktiiviä sovelletaan öljykasvien ja kuitukasvien, lukuun ottamatta koristetarkoituksiin tarkoitettuja kasveja, maataloustuotantoon tarkoitettujen siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

(15) Olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja viljakasvien siemeniä saa pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin öljy- ja kuitukasvien siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

(16) Jos eri luokkiin kuuluvien öljy- ja kuitukasvien varmennettujen siementen tai kauppasiementen hankinnassa on vaikeuksia, olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten luokkien siemeniä, joihin sovelletaan väljempää vaatimusta, sekä sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa.

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'kaupan pitämisellä': siementen myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siementen kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastikkeetta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

(17) Eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista lähtöisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön vertailukokeita, jotta varmennettujen siementen eri luokkiin kuuluville siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

— siementen toimittamista varallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,

— siementen toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuun siemeneen ei siirry palvelujen tarjoajalle.

(18) On suotavaa järjestää määräaikaista kokeista, joiden tarkoituksena on löytää aiempaa parempia vaihtoehtoja tiettyjen tämän direktiivin säännösten korvaamiseksi.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen toimittamista tietyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siementen lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemeniin ja saatuun satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siementen toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista, ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siementen täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

(19) Jäsenvaltiolle olisi myönnettävä poikkeuslupa, jos tiettyjä siementen lajeja ei tavallisesti lisätä tai pidetä kaupan jäsenvaltion alueella, velvollisuudesta soveltaa kyseisten lajien osalta tämän direktiivin säännöksiä.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;

(20) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

b) 'öljy- ja kuitukasveilla': seuraaviin lajeihin kuluva kasveja:

<i>Arachis hypogaea</i> L.	Maapähinä
<i>Brassica juncea</i> (L.) ja Czernj. ja Cosson	Sareptansinappi
<i>Brassica napus</i> L. (partim)	Rapsi
<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch	Mustasinappi

(21) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi liitteessä VI olevassa B osassa mainitut direktiivit,

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (lam.) Briggs Rypsi <i>Cannabis sativa</i> L. Hamppu <i>Carthamus tinctorius</i> L. Saflori <i>Carum carvi</i> L. Kumina <i>Glycine max</i> (L.) Merr. Soija <i>Gossypium</i> spp. Puuvilla <i>Helianthus annuus</i> L. Auringonkukka <i>Linum usitatissimum</i> L. Kuitupellava ja öljypellava <i>Papaver somniferum</i> L. Oopiumiunikko <i>Sinapis alba</i> L. Keltasinappi;	e) 'varmennetuilla siemenillä' (rypsi, sareptansinappi, rapsi, mustasinappi, kaksikotinen hamppu, saflori, kumina, auringonkukka, oopiumiunikko, keltasinappi): siemeniä,
c) 'perussiemenillä' (muut lajikkeet kuin auringonkukan hybridit): siemeniä, i) jotka on tuotettu jalostajan vastuulla lajikkeen yäpito-sääntöjen mukaisesti; ii) jotka on tarkoitettu joko "varmennettujen siementen" tai "ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen" tai "toisen sukupolven varmennettujen siementen" tai tarvittaessa "kolmannen sukupolven varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon; iii) jotka täyttävät, jollei 5 artiklan säännöksistä muuta johdu, liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset; ja iv) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu;	i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisempien sukupolvien siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset; ii) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon; iii) jotka täyttävät, jollei 5 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset täyttyvät, tai — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset täyttyvät liitteessä I mainittujen edellytysten osalta;
d) 'perussiemenillä' (aurionkukan hybridit): 1) sisäsiitoslinjojen perussiemeniä: siemeniä, i) jotka 5 artiklan säännösten mukaisesti täyttävät perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja ii) joiden on virallisessa tarkastuksessa todettu täyttävän edellä tarkoitettut edellytykset; 2) yksinkertaisten hybridien perussiemeniä: siemeniä, i) jotka on tarkoitettu kolmoisristeytyshybridien tai kaksoisristeytyshybridien tuotantoon; ii) jotka 5 artiklan säännösten mukaisesti täyttävät perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja iii) joiden on virallisessa tarkastuksessa todettu täyttävän edellä tarkoitettut edellytykset;	f) 'ensimmäisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (maapähkinä, yksikotinen hamppu, kuitupellava, öljypellava, soija, puuvilla): siemeniä, i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisemman sukupolven siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset; ii) jotka on tarkoitettu joko toisen sukupolven varmennettujen siementen tai tarvittaessa 'kolmannen sukupolven varmennettujen siementen' luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon taikka muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon; iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset täyttyvät, tai — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettut edellytykset täyttyvät liitteessä I mainittujen edellytysten osalta;
g) 'toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (maapähkinä, kuitupellava, öljypellava, soija, puuvilla): siemeniä, i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisemman sukupolven sie-	g) 'toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (maapähkinä, kuitupellava, öljypellava, soija, puuvilla): siemeniä, i) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisemman sukupolven sie-

- menistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemennille vahvistetut edellytykset;
- ii) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon tai tarvittaessa 'kolmannen sukupolven varmennettujen siementen tuotantoon';
- iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja
- iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät, tai
- joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät liitteessä I mainittujen edellytysten osalta;
- h) 'toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (yksikotinen hamppu): siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja jotka on tuotettu ja virallisesti tarkastettu nimenomaan toisen sukupolven varmennettuina siemeninä;
- ii) jotka on tarkoitettu kukintavaiheessa korjattavan hampun tuotantoon;
- iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja
- iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät, tai
- joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytysten osalta;
- i) 'kolmannen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (kuitupellava, öljypellava): siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemennistä, ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemennistä aikaisempien sukupolvien siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemennille vahvistetut edellytykset;
- ii) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon;
- iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset; ja
- iv) — joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytykset täyttyvät, tai
- joiden osalta virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitettujen edellytysten osalta;
- j) 'kauppasiemenillä': siemeniä,
- i) jotka ovat lajiltaan tunnistettavia;
- ii) jotka täyttävät, jollei 5 artiklan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, liitteessä II kauppasiemenille vahvistetut edellytykset; ja
- iii) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu;
- k) 'virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
- ii) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, taikka
- iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,
- sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden ei saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.
3. Tämän direktiivin säännösten mukaiseen varmentamiseen tarkoitettujen eri lajiketypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
4. Jäsenvaltiot voivat
- a) sisällyttää pellavan siementen osalta useita sukupolvia perussiemennien luokkaan sekä jakaa kyseisen luokan alaluokkiin sukupolvien mukaan;
- b) säätää, että *Brassica napus* lajin osalta virallisia tarkastuksia liitteessä II olevan I osan 4 kohdassa vahvistetun edellytyksen noudattamisen tarkastamiseksi ei suoriteta varmenttaessa kaikille erille, paitsi jos kyseisen edellytyksen täyttymistä epäillään.
5. Suoritettaessa 1 kohdan e alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa, f alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa, g alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakoh-

dassa, h alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa ja i alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettua virallisesti valvottua tarkastusta on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) tarkastajat
- i) ovat teknisesti päteviä;
 - ii) eivät saa tarkastuksista henkilökohtaista etua;
 - iii) ovat kyseisen jäsenvaltion siementen varmentamisesta vastaavan viranomaisen virallisesti valtuuttamia, ja valtuutuksen on oltava joko tarkastajien vala tai tarkastajien allekirjoittama kirjallinen sitoumus noudattaa virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä;
 - iv) suorittavat tarkastukset virallisen valvonnan alaisina ja virallisiin tarkastuksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti;
- b) tarkastettava siemenkasvusto on kasvatettava siemenistä, jotka on hyväksytty virallisessa jälkitarkastuksessa;
- c) virallisten tarkastajien on tarkastettava osa siemenistä. Itsepölytteisten kasvien osalta tarkastetaan 10 prosenttia ja ristipölytteisten kasvien osalta 20 prosenttia; jos on kyse lajeista, joille jäsenvaltiot tekevät virallisen siementarkastuksen laboratoriossa lajikkeen tunnistamiseksi tai lajikeaitouden määrittämiseksi morfologisilla, fysiologisilla tai tarvittaessa biokemiallisilla menetelmillä, tarkastetaan vastaavasti 5 ja 15 prosenttia;
- d) siemenkasvustosta saaduista siemenieristä on otettava näytteet virallista jälkitarkastusta varten sekä tarvittaessa lajikkeen tunnistamiseksi ja lajikeaitouden määrittämiseksi laboratoriossa tehtävää virallista siementarkastusta varten.

Jäsenvaltioiden on päätettävä, mitä seuraamuksia virallisesti valvottuja tarkastuksia koskevien sääntöjen rikkomiseen sovelletaan. Niiden säätämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia. Seuraamuksiin voi sisältyä ensimmäisen alakohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua virallisen valtuutuksen peruuttaminen sellaisilta virallisesti valtuutetuilta tarkastajilta, joiden voidaan todeta tahallisesti tai huolimattomuuttaan rikkoneen virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä. Tällaisen rikkomuksen yhteydessä on tarkastettujen siementen mahdollinen varmennus peruttava, jollei voida osoittaa, että kyseiset siemenet edelleenkin täyttävät kaikki asetetut vaatimukset.

6. Muista virallisesti valvottujen tarkastusten suorittamisesta sovellettavista toimenpiteistä voidaan säätää 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti.

Ennen tällaisten toimenpiteiden käyttöönottoa on noudatettava komission päätöksen 89/540/ETY⁽¹⁾ 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että seuraavia siemeniä

Brassica L. (partim),

Brassica rapa L. var. silvestris (Lam.) Briggs,

Cannabis sativa L.,

Carthamus tinctorius L.,

Carum carvi L.,

Gossypium spp.,

Helianthus annuus L.,

Linum usitatissimum L. (partim) / tekstiilipellava

saa pitää kaupan ainoastaan jos ne on virallisesti varmennettu 'perussiemeniksi' tai 'varmennetuiksi siemeniksi'.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen öljy- ja kuitukasvilajien siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu 'perussiemeniksi' tai 'varmennetuiksi siemeniksi' tai jos siemenet ovat kauppasiemeniä.

3. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan säätää, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen öljy- ja kuitukasvilajien siemeniä saa pitää kaupan määrättyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu 'perussiemeniksi' tai 'varmennetuiksi siemeniksi'.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on olemassa.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että

- perussiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä, ja
- kunnostamista varten kaupan pidettyjä raakasiemeniä, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu, voidaan pitää kaupan.

(¹) EYVL L 286, 4.10.1989, s. 24, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 96/336/EY (EYVL L 128, 29.5.1996, s. 23).

5 artikla

Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat sallia

- a) sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;
- b) siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten luokkiin "perussiemenet", kaikenlaiset "varmennetut siemenet" tai "kauppasiemenet" kuuluvien siementen virallisen varmentamisen tai hyväksynnän ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle asti, joiden liitteessä II vahvistettujen itävyyden edellytysten täyttymistä koskeva virallinen tarkastus ei ole päättynyt. Varmentaminen tai hyväksyntä annetaan vain esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin, lukuun ottamatta 18 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolelle tapahtuvaa lisäystä.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltava jompaa kumpaa a ja b alakohdassa säädettyistä poikkeuksista, on annettava toisilleen vastavuoroista hallinnollista apua tarkastusten osalta.

6 artikla

1. Poiketen 3 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan

- a) pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemeniä;
- b) tarkoituksenmukaisia määriä muuhun testi- tai koekäyttöön tarkoitettuja siemeniä, jos ne ovat lajiketta, josta on kyseisessä jäsenvaltiossa tehty luetteloon kirjaamista koskeva pyyntö.

Geneettisesti muunnetun aineiston osalta lupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarkoituksenmukaiset toimenpiteet ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien välttämiseksi. Tätä koskevassa ympäristöriskien arvioinnissa on sovellettava direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 4 kohdan säännöksiä.

2. Käyttötarkoitukset, joita varten 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupia voidaan antaa, pakkausten merkintää koskevat säännökset sekä määrät ja edellytykset, joiden mukaisesti

jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisia lupia, vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettujen säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa kauppasiementen varmentamista ja myös tarkastusta koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogisista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeita, kauppasiemeniä ja varmennettavia siemeniä tarkastettaessa näytteet otetaan virallisesti tarkoituksenmukaisin menetelmin.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten ja tarkastettaessa kauppasiemeniä näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä III.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, kaikenlaisia varmennettuja siemeniä ja kauppasiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja pakkauksissa, jotka on 11 ja 12 artiklan säännösten mukaisesti varustettu suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeisille käyttäjille kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että

pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 12 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta täyttäväksi määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Pakkaukset voidaan sulkia uudelleen ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomais on ilmoitettava 12 artiklan 1 kohdassa säädettyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella, virallisella käytämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV vahvistetut ehdot ja jossa tiedot ilmoitetaan jollakin yhteisön virallisista kielistä. Perussiemementen etiketin on oltava valkoinen, ensimmäisen perussiemementen jälkeisen sukupolven varmennettujen siementen sininen, sitä seuraavien sukupolvien varmennettujen siementen punainen ja kauppasiementen ruskea. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 5 artiklan a alakohdan tarkoittamassa tapauksessa perussiemementet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta, siitä on ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa säädetty menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a kohdan 4, 5 ja 6 alakohdassa ja kauppasiementen osalta b kohdan 2, 5 ja 6 alakohdan tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei sitä voida sekoittaa a alakohdassa tarkoitettuun viralliseen eti-

kettiin. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi suoraan pakkaukseen tai a alakohdan säännösten mukaisesti käytetään itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että todistettavasti muuhun käyttöön kuin maataloustuotantoon tarkoitettuja öljy- ja kuitukasvien siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos siitä on maininta etiketissä.

13 artikla

Jäljempänä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädettyissä tapauksissa perussiemementen, kaikkien luokkien varmennettujen siementen tai kauppasiementen pakkaukset on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen painetuista toimittajaa koskevista tiedoista). Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenistä, siemenereään tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai asiakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemementen, kaikenlaisien varmennettujen siementen tai kauppasiementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

16 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tietyille tämän direktiivin säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädettyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettavien siementen ominaispiirteisiin, tarkastusta koskeviin vaatimuksiin, merkintöihin ja sulkemiseen ei sovelleta tässä direktiivissä tai jossakin muussa direktiivissä säädettyjen lisäksi muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

18 artikla

Perussiementä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä voidaan 4 artiklan ensimmäisen luettelakohdan mukaisesti pitää kaupan seuraavien edellytyksin:

- a) toimivaltainen varmentava viranomaisena on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisessa pakkauksessa; ja
- c) pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
 - varmentava viranomaisena ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi, tai
 - kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu,
 - laji ilmaistuna latinalaisin kirjaimin ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla myös lyhennetyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä,
 - lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - maininta "esiperussiemeniä",
 - luokan "varmennetut siemenet" tai "ensimmäisen sukupolven varmennetut siemenet" siementen aikaisempien sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikkiviiva.

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet,
 - jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 20 artiklan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan

jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

- jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 2002/53/EY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenelle on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniksi, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Yhteisössä korjatut ja 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut öljykasvien ja kuitukasvien siemenet on

- pakattava ja merkittävä liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella etiketillä 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja
- varustettava liitteessä V olevassa C kohdassa valmistettujen vaatimusten mukaisella virallisella asiakirjalla.

Pakkausta ja etikettejä koskevia ensimmäisen alakohdan säännöksiä voidaan olla soveltamatta, jos paikalla tehtävistä tarkastuksista vastaava viranomaisena, näille lopullisesti varmentamattomille siemenille asiakirjat varmentamista varten laativa viranomaisena sekä varmentamisesta vastaava viranomaisena on yksi ja sama tai jos nämä viranomaiset ovat yhtä mieltä soveltamatta jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet,

- jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 20 artiklan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

- jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 20 artiklan a alakohdassa tehdyssä vastaavuuspäätöksessä vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkas-

tus ja virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.

20 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemistöllä

- a) täyttävätkö, kuten 18 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;
- b) vastaavatko kolmannessa maassa korjatut öljy- ja kuitukasvien siemenet, joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta sekä niiden toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu siementen tarkastamiseksi, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja valvomiseksi tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen, toisen tai kolmannen sukupolven varmennettuja siemeniä tai kauppasiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Edellä 1 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

21 artikla

1. Perussiementen tai varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi voidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot sallivat pitää rajoitetun ajan koko yhteisön alueella kaupan vaikean saatavuuden ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokin siemeniä tai sellaisen lajikkeen siemeniä, jotka eivät kuulu viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteleihin.

2. Tietyn lajikkeen siemenluokan osalta virallisena etikettinä käytetään vastaavalle luokalle tarkoitettua etikettiä; niiden lajikkeiden siementen osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteleihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenet kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

3. Edellä 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen

aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

2. Rajoittamatta siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- a) laji;
- b) lajike;
- c) luokka;
- d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen;
- e) lähettäjämaa;
- f) tuoja;
- g) siementen määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Yhteisössä pistokokien öljy- ja kuitukasvien perussiemenistä, paitsi hybridisten ja synteettisten lajikkeiden osalta, sekä varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täytyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean tehtäväksi.

2. Vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseksi tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisenä annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päivämäärästä, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä päätetään noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Kolmansista maista korjattuja öljy- ja kuitukasvien siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

24 artikla

Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehtyksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

25 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

26 artikla

Jollei liitteessä 11 vahvistetuista toleransseista taudeille, haitallisille organismeille tai niiden tartunnanlevittäjille muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

27 artikla

1. Edellä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

- edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsiteltyjä siemeniä voidaan pitää kaupan;
- edellytykset, joiden mukaisesti siemeniä voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestävään käyttöön liittyen, mukaan lukien sellaisten lajien siemensekoitukset, jotka sisältävät myös neuvoston direktiivin 2002/53/EY 1 artiklassa lueteltuja lajeja ja jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen,
- edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemeniä voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- näiden lajien siementen on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siementen kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;
- aiheelliset määrälliset rajoitukset.

28 artikla

Jäsenvaltio voidaan hakemuksestaan, joka tutkitaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kokonaan tai osittain vapauttaa tämän direktiivin säännösten soveltamisesta, poikkeuksena 17 artikla:

- seuraavan lajin osalta:
 - saflori;
- muiden lajien osalta, joita ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan sen alueella.

29 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisena komissiolle.

Komissiolle ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

30 artikla

Komissio esittää viimeistään 1 päivänä helmikuuta 2004 yksityiskohtaisen arvion direktiivin 98/96/EY 5 artiklalla käyttöön otetuista varmentamismenettelyn yksinkertaistamistoimista. Kyseisessä arvioissa on tarkasteltava erityisesti siementen laatuun mahdollisesti kohdistuvia vaikutuksia.

31 artikla

1. Kumotaan direktiivi 69/208/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä VI olevassa B osassa lueteltuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä mainitut direktiivit.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. RAJOY BREY

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

LIITE I

EDELITYKSET, JOTKA KASVUSTON ON TÄYTETTÄVÄ

- Pellon edellinen kasvusto ei saa olla yhteensopimaton siementuotannon kasvuston lajien ja lajikkeiden kanssa; pelon on oltava riittävän puhdas edellisten sadon kasveista.
- Kasvuston etäisyyksien viereisistä pölytyslähdeistä, jotka voivat aiheuttaa muuta kuin toivottua vierasta pölytystä, on oltava seuraavien vaatimusten mukaiset:

Kasvusto	Vähimmäisetäisyys metreinä
1	2
<i>Brassica</i> spp. muut kuin <i>Brassica napus</i> ; <i>Cannabis sativa</i> muut kuin yksikotinen hamppu, <i>Carthamus tinctorius</i> ; <i>Carum carvi</i> ; <i>Gossypium</i> spp.; <i>Sinapis alba</i> :	
— perussiemmenten tuotanto	400
— varmennettujen siementen tuotanto	200
<i>Brassica napus</i> :	
— perussiemmenten tuotanto	200
— varmennettujen siementen tuotanto	100
<i>Cannabis sativa</i> , yksikotinen hamppu:	
— perussiemmenten tuotanto	5 000
— varmennettujen siementen tuotanto	1 000
<i>Helianthus annuus</i> :	
— hybridien perussiemmenten tuotantoa varten	1 500
— muiden lajikkeiden kuin hybridien perussiemmenten tuotantoa varten	750
— varmennettujen siementen tuotantoa varten	500

Nämä etäisyydet voi jättää huomioon ottamatta, jos muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan on riittävä suoja.

- Kasvuston lajikkeellisen tunnistettavuuden ja puhtauden on oltava riittävä tai *Helianthus annuus* sisäsiitoslinjan osalta tunnistettavuuden ja puhtauden on oltava riittävä sen ominaisuuksiin nähden.

Helianthus annuus hybridilajikkeiden siementen tuotantoa varten edellä tarkoitetut säännökset koskevat myös ainesosien ominaisuuksia, mukaan lukien heteen steriliteetti tai hedelmällisyyden palauttaminen.

Erityisesti *Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvin* ja *Gossypium* spp:n kasvustojen sekä *Helianthus annuus* hybridien on täytettävä seuraavat vaatimukset tai muut edellytykset:

- Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvi* ja *Gossypium* spp.:

Kasvuston selvästi lajikkeeseen kuulumattomiksi tunnistettavissa olevien kasvien määrä ei saa olla enemmän kuin:

- yksi 30 m²:ä kohti perussiemmenten tuotantoa varten,
- yksi 10 m²:ä kohti varmennettujen siementen tuotantoa varten.

B. *Helianthus annuus*in hybridit:

- a) sisäsiitoslinjan tai ainesosan vastaisiksi selvästi tunnistettavissa olevien kasvien määrän prosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin:

aa) perussiemementen tuotantoa varten:

i) sisäsiitoslinjat	0,2 %
ii) yksinkertaiset hybridit	
— hedevanhempi, kasvit, jotka ovat varistaneet siitepölyn, kun 2 prosentilla tai useammalla emikasveista on vastaanottavia kukkia	0,2 %
— emivanhempi	0,5 %

bb) varmennettujen siementen tuotantoa varten:

— hedekomponentit, kasvit, jotka ovat varmistaneet siitepölyn, kun 5 prosentilla tai useammalla emikasveista on vastaanottavia kukkia	0,5 %
— emikomponentti	1,0

- b) seuraavat muut vaatimukset tai edellytykset on täytettävä hybridilajikkeiden siementen tuotantoa varten:

aa) hedeaineesosan kasvien on tuotettava riittävästi siitepölyä, kun emiaineesosan kasvit kukkivat;

bb) kun emiaineesosan kasveilla on vastaanottavat luotit, siitepölyn varistaneiden tai varistavien emiaineesokasvien prosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin 0,5 %;

cc) perussiemementen tuotantoa varten selvästi ainesosan vastaisiksi tunnistettavissa olevien emiaineesosan kasvien, jotka ovat varistaneet tai varistavat siitepölyn, määrän kokonaisprosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin 0,5 %;

dd) jos liitteessä II olevan 1 kohdan 2 alakohdassa vahvistettua edellytystä ei voida täyttää, seuraava edellytys on täytettävä: heteeltään steriiliä ainesosaa on käytettävä varmennettujen siementen tuotantoon käyttämällä hedeaineesosaa, joka sisältää yhden tai useamman tietyn palautuslinjan, niin että ainakin kolmasosa tuloksena saatavasta hybridistä kasvatetuista kasveista tuottaa kaikin puolin tavanomaiselta vaikuttavaa siitepölyä.

4. Siementen käyttökelpoisuutta vähentäviä vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän. *Glycine max*illa tätä määräästä sovelletaan erityisesti organismeihin *Pseudomonas syringae* pv. *glycinea* *Diaporthe phaseolorum* var. *caulivora* ja var. *sojac*, *Phialophora gregata* ja *Phytophthora megasperma* f.sp. *glycinea*.

5. Edellä tarkoitettujen vaatimusten tai muiden edellytysten täyttyminen tarkastetaan perussiemementen, osalta virallisissa viljelytarkastuksissa ja varmennettujen siementen osalta virallisissa viljelytarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksissa. Viljelytarkastukset suoritetaan seuraavien edellytysten mukaisesti:

A. Kausvuston kunnon ja kehitysasteen on oltava sellainen, että asianmukainen tarkastus voidaan suorittaa.

B. Muiden kuin auringonkukan hybridien kasvuston osalta on suoritettava vähintään yksi viljelytarkastus. Auringonkukan hybridien osalta on oltava vähintään kaksi viljelytarkastusta.

C. Tässä liitteessä vahvistettujen edellytysten täyttymisen tarkastamiseksi on pellon lohkojen koot, numerointi ja sijainti määritettävä sopivien menetelmien mukaisesti.

LIITE II

EDELITYKSET, JOTKA SIEMENTEN ON TÄYTETTÄVÄ

I PERUSSIEMENET JA VARMENNETUT SIEMENET

1. Siementen on oltava riittävän lajiketunnistettavia ja -puhtaita. Erityisesti jäljempänä lueteltujen lajien siementen on oltava seuraavien vaatimusten ja muiden edellytysten mukaisia:

Laji ja luokka	Lajikkeen vähimmäispuhtaus (%)
1	2
<i>Arachis hypogaea</i> :	
— perussiemenet	99,7
— varmennetut siemenet	99,5
<i>Brassica napus</i> in yksinomaan muuhun kuin rehukäyttöön tarkoitetut lajikkeet, <i>Brassica rapa</i> in yksinomaan muuhun kuin rehukäyttöön tarkoitetut lajikkeet	
— perussiemenet	99,9
— varmennetut siemenet	99,7
<i>Brassica napus</i> in yksinomaan rehukäyttöön tarkoitetut lajikkeet, <i>Brassica rapa</i> in yksinomaan rehukäyttöön tarkoitetut lajikkeet, <i>Helianthus annuus</i> in muut kuin hybridilajikkeet ja mukaan lukien niiden ainesosat, <i>Sinapis alba</i> :	
— perussiemenet	99,7
— varmennetut siemenet	99
<i>Linum usitatissimum</i> :	
— perussiemenet	99,7
— varmennetut siemenet, ensimmäinen sukupolvi	98
— varmennetut siemenet, toinen ja kolmas sukupolvi	97,5
<i>Papaver somniferum</i> :	
— perussiemenet	99
— varmennetut siemenet	98
<i>Glycine max</i> :	
— perussiemenet	99,5
— varmennetut siemenet	99

Vähimmäislajikepuhtaus on tarkastettava pääosin virallisissa viljelystarkastuksissa, jotka suoritetaan liitteessä I tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

2. Kun liitteessä 1 olevan 3 kohdan B alakohdan b alakohdan dd alakohdan edellytystä ei voida täyttää, seuraava edellytys on täytettävä: kun aurinkokukan hybridien varmennettujen siementen tuotantoon on käytetty hedesteriiliä emiaineesosaa ja hedeaineesosaa, joka ei palauta heteen hedelmällisyyttä, hedesteriilin vanhemman tuottama siemen on sekoitettava täysin hedelmällisen siemenvanhemman tuottamaan siemeneen; hedesteriilin vanhemman ja heteeltään hedelmällisen vanhemman siemenen suhde ei saa ylittää kahden suhdetta yhteen.

3. Siementen on oltava seuraavien vaatimusten ja muiden edellytysten mukaisia itävyyden, analyttisen puhtauden ja muiden kasvilajien, mukaan lukien *Orobanch* spp. siementen määrän osalta:

A. Taulukko:

Laji ja luokka	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä)	Puhtaus		Muiden kasvilajien siementen enimmäispitoisuus painonmukaisesti, eritellään liitteessä III olevassa 4 sarakkeessa (yhteensä sarakkeessa)							Orobanchen siemeniä koskevat edellytykset
		Analyttinen puhtaus vähintään (% painosta)	Muiden kasvilajien siemeniä enintään (% painosta)	Muut kasvilajit (a)	<i>Avena fatua</i> , <i>Avena ludoviciana</i> , <i>Avena sterilis</i>	<i>Cuscuta</i> spp.	<i>Raphanus raphanistrum</i>	<i>Rumex</i> spp. muu kuin <i>Rumex acetosella</i>	<i>Alopecurus myosuroides</i>	<i>Lolium remotum</i>	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Arachis hypogaea</i>	70	99	—	5	0	0 (c)					
<i>Brassica</i> spp.											
— perussiemenet	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	2			
— varmennetut siemenet	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	5			
<i>Cannabis sativa</i>	75	98	—	30 (b)	0	0 (c)					(e)
<i>Carthamus tinctorius</i>	75	98	—	5	0	0 (c)					(e)
<i>Carum carvi</i>	70	97	—	25 (b)	0	0 (c) (d)	10		3		
<i>Gossypium</i> spp.	80	98	—	15	0	0 (c)					
<i>Helianthus annuus</i>	85	98	—	5	0	0 (c)					
<i>Linum usitatissimum</i> :											
— kuitupellava	92	99	—	15	0	0 (c) (d)			4	2	
— öljypellava	85	99	—	15	0	0 (c) (d)			4	2	
<i>Papaver somniferum</i>	80	98	—	25 (b)	0	0 (c) (d)					
<i>Sinapis alba</i> :											
— perussiemenet	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	2			
— varmennetut siemenet	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	5			
<i>Glycine max.</i>	80	98	—	5	0	0 (c)					

B. Sovellettavat vaatimukset ja muut edellytykset, joihin viitataan tämän liitteen 1 jakson 3 kohdan A alakohdan taulukossa:

- Siementen enimmäispitoisuudet, jotka on vahvistettu 5 sarakkeessa, sisältävät myös 6—11 sarakkeessa tarkoitettujen lajien siemenet.
- Muiden kasvilajien siementen lukumääriä ei tarvitse määrittää, ellei epäillä 5 sarakkeessa vahvistettujen edellytysten täyttymistä.
- Cuscuta* spp.:n siementen lukumäärää ei tarvitse määrittää, ellei epäillä 7 sarakkeessa vahvistettujen edellytysten täyttymistä.
- Yhtä *Cuscuta* spp.:n siementä vahvistetun painoisessa näytteessä ei pidetä epäpuhtautena, jos toinen samanpainoinen näyte ei sisällä *Cuscuta* spp.:n siemeniä.
- Siemenissä ei saa olla *Orobanchen* siemeniä: yhtä *Orobanchen* siementä 100 gramman näytteessä ei kuitenkaan pidetä epäpuhtautena, jos toisessa 200 gramman näytteessä ei ole *Orobanchea*.

4. Siementen käyttökelpoisuutta vähentäviä haitallisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän. Siementen on erityisesti täytettävä seuraavat vaatimukset ja muut edellytykset:

A. Taulukko:

Laji	Haitalliset organismit			
	Haitallisten organismien saastuttamien siementen lukumäärä enintään (sarake yhteensä)			Sclerotinia sclerotiorum (torajyvien tai torajyvän kappaleiden lukumäärä enintään liitteessä III olevan 4 sarakkeen mukaisessa näytteessä)
	Botrytis spp.	Alternaria spp., Ascochyta linicola (syn. Phoma linicola), Colletotrichum lini, Fusarium spp.	Platyedra gossypiella	
1	2	3	4	5
<i>Brassica napus</i>				10 (b)
<i>Brassica rapa</i>				5 (b)
<i>Cannabis sativa</i>	5			
<i>Gossypium</i> spp.			1	
<i>Helianthus annuus</i>	5			10 (b)
<i>Linum usitatissimum</i>	5	5 (a)		
<i>Sinapis alba</i>				5 (b)

- B. Sovellettavat vaatimukset ja muut edellytykset, joihin viitataan tämän liitteen I jakson 4 kohdan A alakohdan taulukossa:

- Ascochyta linicolan* (syn. *Phoma linicola*) saastuttamien siementen lukumäärä saa pellavan osalta olla enintään 1 %;
- Sclerotinia sclerotiorum* torajyvän tai sen kappaleiden lukumääriä ei tarvitse määrittää, ellei epäillä taulukon sarakkeessa 5 vahvistettujen edellytysten täyttymistä.

- C. *Glycine max.*:iin sovellettavat erityisvaatimukset tai muut edellytykset:

- Pseudomonas syringae* pv. *glycinean* saastuttamien osanäytteiden enimmäismäärä vähintään 5 000 siemenen 5 osanäytteeseen jaetussa eränäytteessä saa olla enintään neljä.

Jos epäilyjä esiintymiä todetaan 5 osanäytteessä, asianmukaisilla biokemiallisilla määrittelyillä voidaan eristämällä epäillyt esiintymät jokaisesta osanäytteestä viljelyalustalle varmistaa edellä annetut vaatimukset ja edellytykset;

- Diaporthe phaseolorumin* saastuttamien siementen enimmäismäärä saa olla enintään 15 %.
- roskien painoprosentti nykyisten kansainvälisten menetelmien mukaisesti määriteltynä saa olla enintään 0,3 %.

Jäsenvaltiot voidaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vapauttaa suorittamasta edellä annettuja erityisvaatimuksia tai muita edellytyksiä koskevaa tarkastusta, jollei aikaisemman kokemuksen perusteella ole syytä uskoa, että näitä vaatimuksia tai edellytyksiä ei ole noudatettu.

II KAUPPASIEMENET

Tässä liitteessä II olevassa I osassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan kauppasiemeniin 1 jaksoa lukuun ottamatta.

LIITE III

ERÄN JA NÄYTTEIDEN PAINOT

Laji	Erän enimmäispaino (t)	Erästä otettavan näytteen vähimmäispaino (g)	Näytteen paino liitteessä II olevan I jakson 3 kohdan A alakohdan 5–11 sarakkeessa ja liitteessä II olevan I jakson 4 kohdan A alakohdan 5 sarakkeessa tarkoitettujen lukumäärien määrittämistä varten (g)
1	2	3	4
<i>Arachis hypogaea</i>	25	1 000	1 000
<i>Brassica rapa</i>	10	200	70
<i>Brassica juncea</i>	10	100	40
<i>Brassica napus</i>	10	200	100
<i>Brassica nigra</i>	10	100	40
<i>Cannabis sativa</i>	10	600	600
<i>Carthamus tinctorius</i>	25	900	900
<i>Carum carvi</i>	10	200	80
<i>Gossypium spp.</i>	25	1 000	1 000
<i>Helianthus annuus</i>	25	1 000	1 000
<i>Linum usitatissimum</i>	10	300	150
<i>Papaver somniferum</i>	10	50	10
<i>Sinapis alba</i>	10	400	200
<i>Glycine max.</i>	25	1 000	1 000

Erän enimmäispaino saa ylittyä enintään viidellä prosentilla.

LIITE IV

ETIKETTI

A. Ilmoitettavat tiedot

a) Perussiemenet ja varmennetut siemenet:

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset"
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
3. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ..." (kuukausi ja vuosi), tai
kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu ilmoitetaan seuraavasti:
"näyte otettu ..." (kuukausi ja vuosi)
4. Erän viitenumero
5. Laji ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä latinalaisin kirjaimin
6. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin
7. Luokka
8. Tuotantomaa
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino
10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaisten siementen painon suhde kokonaispainoon.
11. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:
 - perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty neuvoston direktiivin 2002/53/EY mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi, ilmaisu "ainesosa",
 - perussiemenistä muissa tapauksissa:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa lopulliseen laitteeseen viitaten, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä ilmaisu "ainesosa",
 - varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä ilmaisu "hybridi".
12. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..." (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellinen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määrääjäksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.

b) Kauppasiemenet:

1. "EY-säännöt ja -vaatimukset"
2. "Kauppasiemeniä (varmentamattomia lajikkeen osalta)"
3. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet.

4. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ..." (kuukausi ja vuosi)
5. Erän viitenumero
6. Laji ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä latinalaisin kirjaimin.
7. Tuotantoalue
8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino
9. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
10. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..." (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitettyllä virallisella tarralla.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan jäsenvaltiot vapauttaa velvoitteesta ilmoittaa kasvitieteellinen nimi yksittäisen lajin osalta ja tarvittaessa määrääjäksi, kun velvoitteen noudattamisesta johtuvien haittojen todetaan olevan suuremmat kuin odotettavissa olevat edut siementen kaupan pitämiselle.

B. Vähimmäismitat

110 mm × 67 mm.

LIITE V

**LOPULLISESTI VARMENTAMATTOMILLE, TOISESSA JÄSENVALTIOSSA KORJATUILLE SIEMENILLE
ANNETTAVA ETIKETTI JA ASIAKIRJA****A. Etiketissä ilmoitettavat tiedot**

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä sen mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä latinalaisin kirjaimin,
- lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin; ainoastaan hybridilajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) osalta on lisättävä ilmaisu ”ainesosa”,
- luokka,
- hybridilajikkeiden osalta ilmaisu ”hybridi”,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu ”lopullisesti varmentamattomia siemeniä”.

Noudattaen 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan jäsenvaltiot vapauttaa velvoitteesta ilmoittaa kasvitieteellinen nimi yksittäisen lajin osalta ja tarvittaessa määrääjäksi, kun velvoitteen noudattamisesta johtuvien haittojen todetaan olevan suuremmat kuin odotettavissa olevat edut siementen kaupan pitämiselle.

B. Etiketin väri

Etiketin on oltava harmaa.

C. Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä latinalaisin kirjaimin,
- lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- kylvösiementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- varmennettujen siementen osalta perussiementen jälkeisten sukupolvien lukumäärä,
- todistus siitä, että siemenet tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset.

LIITE VI

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(31 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 69/208/ETY (EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 69/208/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 75/444/ETY (EYVL L 196, 26.7.1975, s. 6)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 5 artikla
Komission direktiivi 78/388/ETY (EYVL L 113, 25.4.1978, s. 20)	
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 78/1020/ETY (EYVL L 350, 14.12.1978, s. 27)	ainoastaan 3 artikla
Komission direktiivi 79/641/ETY (EYVL L 183, 19.7.1979, s. 13)	ainoastaan 3 artikla
Komission direktiivi 80/304/ETY (EYVL L 68, 14.3.1980, s. 33)	
Komission direktiivi 81/126/ETY (EYVL L 67, 12.3.1981, s. 36)	ainoastaan 4 artikla
Komission direktiivi 82/287/ETY (EYVL L 131, 13.5.1982, s. 24)	ainoastaan 3 ja 4 artikla
Neuvoston direktiivi 82/727/ETY (EYVL L 310, 6.11.1982, s. 21)	
Komission direktiivi 82/859/ETY (EYVL L 357, 18.12.1982, s. 31)	
Neuvoston direktiivi 86/155/ETY (EYVL L 118, 7.5.1986, s. 23)	ainoastaan 4 artikla
Komission direktiivi 87/120/ETY (EYVL L 49, 18.2.1987, s. 39)	ainoastaan 4 artikla
Komission direktiivi 87/480/ETY (EYVL L 273, 26.9.1987, s. 43)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 5 kohdassa direktiiviin 69/208/ETY tehtyjen viittausten osalta.
Komission direktiivi 92/9/ETY (EYVL L 70, 17.3.1992, s. 25)	
Komission direktiivi 92/107/ETY (EYVL L 16, 25.1.1993, s. 1)	
Komission direktiivi 96/18/EY (EYVL L 76, 26.3.1996, s. 21)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 5 alakohta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 5 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 5 artikla

B OSA

LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISEN MÄÄRÄAJOISTA
(31 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
69/208/ETY	1 päivä heinäkuuta 1970 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1970 (5 artiklan 1, 2 ja 7 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 (5 artiklan 3 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1971 (muut säännökset) ⁽¹⁾
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973
73/438/ETY	1 päivä heinäkuuta 1973 (5 artiklan 3 alakohta) 1 päivä tammikuuta 1974 (5 artiklan 4 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1974 (muut säännökset)
75/444/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975 (5 artiklan 2 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1977 (muut säännökset)
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1978 (5 artiklan 2 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/388/ETY	1 päivä tammikuuta 1981 (1 artiklan 1 alakohta ⁽³⁾ ja 1 artiklan 2 alakohta ⁽⁴⁾) 1 päivä heinäkuuta 1980 (muut säännökset)
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (6 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/1020/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
79/641/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
80/304/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
81/126/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982
82/287/ETY	1 päivä tammikuuta 1983
82/727/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982
82/859/ETY	1 päivä heinäkuuta 1983
86/155/ETY	1 päivä maaliskuuta 1986 (4 artiklan 3, 4 ja 5 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1987 (muut säännökset)
87/120/ETY	1 päivä kesäkuuta 1988
87/480/ETY	1 päivä heinäkuuta 1990
88/332/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1992 (5 artiklan 10, 19, 23 ja 25 alakohta ⁽⁵⁾ ja 5 artiklan 12 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
92/9/ETY	30 päivä kesäkuuta 1992
92/107/ETY	1 päivä heinäkuuta 1994
96/18/EY	1 päivä heinäkuuta 1996
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽⁴⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 23)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973 14 artiklan 1 kohdan osalta, 1 päivä heinäkuuta 1974 perussiemeniä koskevien säännösten osalta ja muiden säännösten osalta 1 päivä heinäkuuta 1976.

⁽²⁾ Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986. Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽³⁾ Liitteessä I olevan 3 kohdan osalta.

⁽⁴⁾ Liitteessä II olevan 1 jakson 1 kohdan osalta.

⁽⁵⁾ Näiden säännösten edellyttäessä lajin kasvitieteellisen nimen ilmoittamista etiketissä.

⁽⁶⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne "ETY", jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 69/208/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan 1 alakohta
17 artikla	1 artiklan 2 alakohta
1 a artikla	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artikla 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan B a alakohdan 1 alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan 1 alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B a alakohdan 1 alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan 1 alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B a alakohdan 2 alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan 2 alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B a alakohdan 2 alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan 2 alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B a alakohdan 2 alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan 2 alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan E a alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan E a alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E a alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E a alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan h alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan i alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan G alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan H alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan k alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan H alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan k alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan H alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan k alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 b kohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	—

Direktiivi 69/208/ETY	Tämä direktiivi
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	2 artiklan 4 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
2 artiklan 2 kohdan d alakohta	2 artiklan 4 kohdan b alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan a alakohta	2 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan b alakohta	2 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan c alakohta	2 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohta
2 artiklan 3 kohdan i alakohdan d alakohta	2 artiklan 5 kohdan a alakohdan iv alakohta
2 artiklan 3 kohdan ii alakohta	2 artiklan 5 kohdan b alakohta
2 artiklan 3 kohdan iii alakohta	2 artiklan 5 kohdan c alakohta
2 artiklan 3 kohdan iv alakohta	2 artiklan 5 kohdan d alakohta
2 artiklan 3 kohdan v alakohta	2 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 6 kohta
3 artikla	3 artikla
3 a artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
4 a artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla
9 artikla	11 artikla
10 artikla	12 artikla
11 artikla	13 artikla
11 a artikla	14 artikla
12 artikla	15 artikla
12 a artikla	16 artikla
13 artikla	17 artikla
14 artikla	18 artikla
14 a artikla	19 artikla
15 artiklan 1 kohdan a alakohta	20 artiklan a alakohta
15 artiklan 1 kohdan b alakohta	20 artiklan b alakohta
16 artikla	21 artikla
18 artikla	22 artikla
19 artikla	23 artikla
20 a artikla	24 artikla
20 artikla	25 artikla
21 artikla	26 artikla
21 a artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta
21 a artiklan 2 kohdan i alakohta	27 artiklan 2 kohdan a alakohta
21 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	27 a artiklan 2 kohdan b alakohta
22 artikla	28 artikla
—	29 artikla ⁽¹⁾
—	30 artikla ⁽²⁾
—	31 artikla
—	32 artikla
—	33 artikla

Direktiivi 69/208/EY	Tämä direktiivi
LIITE I	LIITE I
LIITTEESSÄ II olevan I osan 1 kohta	LIITTEESSÄ II olevan I osan 1 kohta
LIITTEESSÄ II olevan I osan 1 a kohta	LIITTEESSÄ II olevan I osan 2 kohta
LIITTEESSÄ II olevan I osan 2 kohta	LIITTEESSÄ II olevan I osan 3 kohta
LIITTEESSÄ II olevan I osan 3 kohta	LIITTEESSÄ II olevan I osan 4 kohta
LIITTEESSÄ II oleva II osa	LIITTEESSÄ II oleva II osa
LIITE III	LIITE III
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 a alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 12 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta
LIITTEESSÄ IV oleva B osa	LIITTEESSÄ IV oleva B osa
LIITE V	LIITE V
—	LIITE VI
—	LIITE VII
<p>(¹) 98/95/EY 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY 8 artiklan 2 kohta. (²) 98/96/EY, 9 artikla.</p>	